

„Nu contează cât trăiești, contează cum trăiești!” (Ana Aslan)

Casa Speranței

Anul 14 - Nr.2 (52)

Se distribuie gratuit

Revistă trimestrială editată de Asociația
Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila

Supliment consacrat

ZILELOR

BRĂILEI

**Consiliul Director
al Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan”
adresează brăilenilor urări
de bine și sănătate, precum
și sincere felicitări, cu ocazia
Zilei Marinei Române,
tuturor celor care
își desfășoară activitatea
în acest nobil domeniu,
străbătând cu navele
apele Dunării, ale mărilor
și oceanelor lumii !**

La Asociația C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila

**IMPORTANTE
MĂSURI LUATE
În BENEFICIUL
MEMBRILOR asociați**

REDACȚIA

Președinte de onoare: **Ilie DUDULEA**

Redactor-șef: **Marian GHEORGHE**

Redactor: **Ghinea MITREA**

Lector: **Liliana TOMA**

Culegere texte și foto: **Florin Laurențiu BOȘNEAGU**

Tehnoredactare, design: **Ionel Gabriel MITREA**

ADRESA:

Brăila, strada Nicolae Bălcescu nr.10

CONTACT:

 <https://www.facebook.com/carpbraila>

site: <https://carpbraila.ro/wp/>

 e-mail: carpbraila@yahoo.com

 Telefon/fax: 0239-614878

Răspunderea pentru articolele publicate revine exclusiv semnatarilor

IMPORTANTE MĂSURI LUATE ÎN BENEFICIUL MEMBRILOR ASOCIAȚI

Cătălin CHIVU,
președintele Consiliului Director

Asociația Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila însumează, astăzi, peste 34.000 de membri, în marea lor majoritate persoane vârstnice, cu venituri modeste și cu probleme sociale și medicale, ce au deseori nevoie de susținere financiară pentru rezolvarea unor nevoi stringente.

Sunt oameni care, din fericire, au șansa de a-și rezolva problemele aici, la Asociația noastră, din care ei înșiși fac parte. Neputând face împrumuturi la bănci, datorită vârstei înaintate, membrii noștri pot obține de la sediul CARP „Ana Aslan”, imediat, sumele de bani atât de necesare, în mai puțin de două ore de la momentul solicitării. De

(Continuare în paginile 2-3)

Alături de membri,
la nevoie!

Dunărea curge și la Brăila!

ÎMPRUMUT FĂRĂ DOBÂNDĂ!

Dacă nu realizați venituri sau aveți venituri nete de până la **1.287 lei**, puteți beneficia de un împrumut fără dobândă, în condițiile stabilite prin Decizia Consiliului Director nr. 5/14.04.2025.

PÂNĂ LA
1.000 LEI

DOBÂNDĂ
0%

RAMBURSARE ÎN
MAXIMUM
12 RATE

ACORDAT
**O DATĂ
PE AN**

ACTE NECESARE

- ✓ Carnet de membru CARP cu obligațiile la zi
- ✓ Carte de identitate (original)
- ✓ Cupon de pensie / documente privind veniturile

PROGRAM CU PUBLICUL

LUNI - JOI: **07:30 - 14:00**
VINERI: **07:30 - 13:30**

Str. Nicolae Bălcescu nr. 10,
Brăila

0239 614 878

www.carpbraila.ro

Respect • Încredere • Solidaritate

Reguli generale de acordarea împrumuturilor:

- **Fără giranți** - la nivelul fondului social(cotizației depuse);
- **cu un girant** - dublul fondului social;
- **cu doi giranți** - de trei ori fondul social;
- **cu trei giranți** - de patru ori fondul social;

De împrumuturi pot beneficia atât membri pensionari cât și membri simpatizanți-salariați (care nu sunt pensionari).

Importante măsuri luate în beneficiul membrilor asociați

(Urmare din pagina 1)

aceeași promptitudine beneficiază și un mare număr de salariați brăileni, oameni în activitate, care au devenit membri ai Asociației noastre. Iar numărul lor continuă să crească, având în vedere că, la noi, se acordă cu celeritate împrumuturile solicitate, cu o dobândă mai mică decât cea practică de bănci și în condiții mai avantajoase.

În cadrul Asociației noastre sunt și membri cu venituri foarte mici, pentru care un împrumut înseamnă, de multe ori, rezolvarea unor probleme de supraviețuire. Tocmai acești oameni cu probleme sociale și de sănătate s-au aflat în atenția noastră încă de la începutul mandatului noului Consiliu Director, instalat după alegerile democratice din 4 iunie 2026. Astfel, analizând opțiunile și posibilitățile existente, s-a stabilit **acordarea unui împrumut de până la 1.000 de lei, rambursabil în 12 rate lunare, fără dobândă** (în condițiile prevăzute de Decizia nr. 5 din 14.04.2025 a Consiliului Director) tuturor membrilor asociați fără venituri sau cu venituri nete de până la 1.287 lei/ lună. Este o măsură cu caracter social-umanitar, de ajutorare a persoanelor nevoiaș, prevăzută, de altfel, în Statutul asociației, ca obiectiv complementar obiectivului principal - de acordare a împrumuturilor cu dobândă rezonabilă - întrucât Asociația CARP „Ana Aslan” Brăila este o entitate financiară nebanară, o organizație non-profit.

În atenția noului Consiliu Director s-au aflat și alte cerințe, de fapt, așteptări venite din partea miilor de membri asociați, una dintre acestea fiind **acordarea de dobândă anuală la fondul social**. Astfel, analizând situația existentă, s-a decis ca, în funcție de rezultatele obținute la finalul exercițiului financiar, din excedentul realizat, prevăzut a fi repartizat pe fonduri în anul următor, să se acorde tuturor membrilor asociați un procent de 1 la sută, al cărui cuantum va fi dimensionat în funcție de mărimea fondului social al fiecăruia.

Ar mai fi de menționat faptul că toți membrii As. CARP „Ana Aslan” Brăila pot beneficia de **ajutoare nerambursabile**, indiferent de venit, în sumă fixă, pentru lucrări dentare, tratament obținut în baza biletelor la stațiuni și o cotă de 25% din valoarea procedurilor la clinica de recuperare medicală aflată în parteneriat cu

Asociația. De asemenea, toți membrii noștri pot beneficia de **servicii de frizerie/coafură și lucrări cizmărie cu tarife reduse**, executate de profesioniști, în ateliere aflate chiar la sediul Asociației CARP „Ana Aslan” Brăila.

Tot în beneficiul membrilor noștri, s-a decis ca firma Lentis să acorde **consultații oftalmologice gratuite la sediul As. CARP „Ana Aslan” Brăila**, precum și prescripții medicale pentru ochelari, acolo unde a fost cazul (*foto sus*). Nu în ultimul rând, conducerea Asociației va lua în discuție **parteneriatul propus în baza unei scrisori de intenție adresată de Federația Națională a Părinților din România - Edupart**.

Având ca preocupare de bază sintagma „**alături de membrii noștri la nevoie**”, Consiliul Director al Asociației CARP „Ana Aslan” Brăila are în vedere și alte măsuri ce vor fi luate în perioada imediat următoare, în beneficiul membrilor asociației. Astfel, la ghișeele nr. 1 și 2 de încasări, se pot face de acum și **plăți cu cardul bancar**, însă, pentru evitarea aglomerației ce se produce, la toate ghișeele, în prima jumătate a fiecărei luni (când se iau pensiile și salariile), în scurt timp, se va perfecta și **posibilitatea de plată on-line a ratelor**, potrivit contractelor încheiate, cât și a cotizației lunare.

Așa cum se poate observa și în casetele informative alăturate, se dau în acest fel răspunsuri la întrebările ce se pun privind principalul obiectiv de activitate al Asociației CARP „Ana Aslan” Brăila: acordarea de împrumuturi, cu respectarea unor condiții necesare de siguranță și respectare a prevederilor contractuale.

Desigur, mai sunt încă lucruri perfectibile în activitatea noastră, așa că, în permanență, așteptăm propuneri în acest sens, venite de la membrii asociației. În orice zi și la orice oră, **Consiliul Director are disponibilitatea de a recepta orice sugestie** menită să conducă la mai buna desfășurare a activității Asociației noastre care, deja, se află pe făgașul schimbărilor în bine.

Putem spune, astfel, cu încredere: **„Dunărea curge și la Brăila!”**

GIRANȚII LA ÎMPRUMUT

0 precizare importantă:

girarea este obligatorie la împrumuturile peste plafonul cotizației, indiferent de comportamentul de plată

CÂT SE POATE ÎMPRUMUTA, ÎN FUNCȚIE DE GIRANȚI

Fără giranți

- se acordă doar în limita cotizației depuse, pentru pensiile maxim 1.287 lei;

- se poate adăuga un procent din valoarea dreptului de ajutor de deces pentru pensiile mai mari de 1.287 lei

1 girant - se acordă de 2 ori cotizația depusă

2 giranți - se acordă de 3 ori cotizația depusă

3 giranți - se acordă de 4 ori cotizația depusă

DE CE SUNT NECESARI GIRANȚII?

Fondul din care se acordă împrumuturile provine din cotizațiile tuturor membrilor. Girarea nu ține de încrederea personală, ci protejează acest fond comun - și, implicit, pe toți membrii asociației.

DE REȚINUT!

Pot beneficia de împrumut la As. C.A.R.P. Brăila și persoanele cu venituri din salarii doar dacă acestea sunt înscrise ca membri simpatizanți.

Asociația C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila este o organizație non-profit, cu tradiție și experiență, care are ca scop îmbunătățirea calității vieții membrilor săi, pensionari și salariați.

DE CE SĂ DEVII MEMBRU CARP?

ÎMPRUMUTURI AVANTAJOASE

dobândă 0%, până la 1.000 lei, rambursare în maximum 12 rate și venit ≤ 1287 lei

ÎMPRUMUTURI RAMBURSABILE

cu dobândă anuală efectivă mai mică decât cea practică în mod obișnuit pe piața financiară.

SPRIJIN RECIPROC

între membri, printr-o comunitate unită și solidă

ACTIVITĂȚI ȘI BENEFICII

culturale, sociale și recreative, dedicate membrilor

SIGURANȚĂ ȘI STABILITATE

o asociație de încredere, cu peste 100 de ani de tradiție CARP

PENSIONARI ȘI SALARIAȚI, DEOPOTRIVĂ BINEVENIȚI!

CINE POATE DEVENI MEMBRU?

PENSIONARI

Persoane care beneficiază de pensie din orice sistem (public sau privat).

SALARIAȚI

Angajați cu venituri din salarii, indiferent de domeniul de activitate.

VINO ALĂTURI DE NOI!

Împreună facem diferența!

ACTE NECESARE LA ÎNSCRIERE

PENTRU PENSIONARI

- ✓ BULETIN sau CARTE DE IDENTITATE în ORIGINAL;
- ✓ DECIZIA DE PENSIONARE în ORIGINAL;
- ✓ CUPON DE PENSIE (cel mai recent posibil, dar nu mai vechi de 4 luni) în ORIGINAL.

PENTRU SALARIAȚI

- ✓ BULETIN sau CARTE DE IDENTITATE în ORIGINAL;
- ✓ ADEVERINȚĂ DE SALARIAȚ (valabilă 30 de zile).

PROGRAM CU PUBLICUL

LUNI - JOI: 07:30 - 14:00

VINERI: 07:30 - 13:30

ZILELE BRĂILEI 2026

Ample și interesante manifestări

Târgul Anticarilor

Târgul Anticarilor și Buchiniștilor 2026 își deschide porțile săptămâna aceasta, imediat după sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului (6 august), urmând să-i îmbie pe brăileni cu obiecte vechi și chilipiruri până pe la jumătatea lunii august. Este meritul de netăgăduit al actorului brăilean **Florin Chirpac**, același care, de mai bine de 20 de ani, îl interpretează pe Zeul Neptun la Ziua Marinei, iar în perioada Sărbătorilor de iarnă este cel mai solicitat „Moș Crăciun” din oraș. Reputatul actor a fost cel care, cu ani în urmă, i-a strâns laolaltă pe anticarii și pe buchiniștii din Brăila și din toată România, pentru a pune bazele Târgului și nu oriunde, ci pe fosta Cale Regală a orașului-port, vechi de secole.

Nici că se putea afla un loc mai potrivit pentru tarabele cu gablonzuri, pendule, ceasuri, medalii, insigne și bancnote vechi, bijuterii vintage, oglinzi, tablouri, mic mobilier, obiecte de artizanat, cărți vechi și noi, suveniri din perioada comunistă, monezi de toate felurile, tacâmuri de alamă, arme de panoplie, sfeșnice și argintării de tot felul. E de ajuns să iei la pas vechea Regală a Brăilei, pornind din Piața Traian, ca să parcurgi două secole de istorie, admirând, totodată, bijuteriile arhitectonice ctitorite de bunicii și stră-străbunicii noștri!

Sfidând soarele arzător, care încinge granitul vechii Regale

Târgul Anticarilor și Buchiniștilor de pe Strada Mihai Eminescu, fosta Regală - adevărat fenomen local și național - reunește, an de an, zeci de „negustori de amintiri” sau „comercianți de suveniruri” prăfuite și îngălbenite de vreme din Brăila, Galați, București, Buzău, Constanța, Brașov și Timișoara, ba unii sosiți tocmai din Anglia, Franța, Italia, Spania și Germania, unde și-au deschis mici afaceri cu obiecte vechi. Peste 30 de astfel de anticari și buchiniști și-au anunțat, deja, participarea la faimosul Târg de la Brăila, sfidând căldura care va încinge granitul de pe vechea Regală. Vor fi prezenți, de asemenea, autori consacrați și mănuiitori ai condeiului de la Brăila - Doina Popescu-Brăila, Mircea Andronic Roman ș.a. - dar și negustori de obiecte de colecție cu zeci de ani de experiență, precum Costel Anuțoiu, cel care deține un magazin de antichități deschis pe Strada Ștefan cel Mare. Domnul Anuțoiu vinde, cu precădere, tablouri pictate, mic mobilier, dar și bijuterii frumoase lucrate din argint. Nu e de mirare că mai tot timpul stau oamenii la coadă, la taraba dumnealui!

Timp de aproape două săptămâni, brăilenii de toate vârstele vor putea păși, fascinați, într-un tărâm aproape magic, cu obiecte vechi și oameni veniți parcă din alte vremuri, domoli la vorbă, binevoitori și gata oricând să-ți spună... povești. Pentru că fiecare tablou expus pe tarabă, fiecare pendulă, carte sau gramofon are propria sa istorie, iar negustorul de suveniruri își va face timp să ți-o spună. Fie că a fost găsit în podul bunicilor, fie că a fost cumpărat din cine știe ce târg de vechituri din Italia sau Germania, obiectul din fața ta prinde, aieva, viață, iar gândul te duce, fără să vrei, în trecut.

Și în anul de grație al Domnului 2026, peste 30 de anticari și buchiniști, obișnuiți ai Târgului de pe Regală, și-au anunțat participarea la evenimentul care, iată, coincide cu Zilele Brăilei, cu Festivalul Internațional al Muzicilor Militare și Ziua Marinei Române. Alte zeci de expozanți de aici și de aiurea vor veni neanunțați, la fel ca în anii trecuți, pentru că Târgul de la Brăila este singurul la care nu se percepe taxă de participare. Așteptat „cu sufletul la gură” de iubitorii de istorie și de antichități din

urbe, criticat, pe nedrept, de alții, pentru obiectele mai puțin importante, kitsch-uri, care-și fac uneori loc pe tarabe, Târgul Anticariilor și Buchiniștilor de la Brăila rămâne, totuși, singurul eveniment de la care îți poți alege un obiect vechi sau un suvenir la care ai visat dintotdeauna, ca și colecționar sau iubitor al istoriei.

Tarabele cu „amintiri” și obiecte vechi de o sută de ani vor putea fi vizitate, și anul acesta, de o parte și de alta a Regalei, din Piața Traian și până la Bulevardul Alexandru Ioan Cuza, iar prețurile vor fi, ca întotdeauna, negociate la fața locului, ca să fie toată lumea mulțumită. Iar mușteriii nu vor lipsi defel, pentru că, printre obiectele de duzină, pline de praf și rugină, poți afla și lucruri de valoare, aduse direct din podurile prăfuite ale clădirilor vechi de aici și din toate colțurile Europei.

Primul Muzeu Privat al Radioului de la Brăila își așteaptă vizitatorii

Ca o alternativă la vestitul Târg al Anticariilor și Buchiniștilor, brăilenii pot vizita Muzeul Privat al Radioului de la Brăila, care împlinește, la 1 septembrie 2026, șase ani de existență.

Este meritul incontestabil al ing. **Nicușor Popoacă**, electronist și colecționar, membru al **Asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila** și al **Cenaculului Literar-Artistic „Casa Speranței”** - animator cultural al Brăilei, care deține o impresionantă colecție de peste 300 de radiouri. Sediul provizoriu al Muzeului fondat de ing. Popoacă este pe Strada Podului nr. 6, în cartierul Islaz. La ora actuală, în România mai sunt doar trei astfel de muzee ale radioului, pe care domnia sa le-a și vizitat. Primul și cel mai mare muzeu al radioului este cel din orașul Siret, județul Suceava, la care toate radiourile expuse sunt funcționale. Al doilea este, de fapt, o sală în cadrul Muzeului Recordurilor din București, însă radiourile expuse nu sunt funcționale, iar al treilea este găzduit de Muzeul Tehnicii de la Palatul Culturii din Iași, unde, de asemenea, radiourile nu sunt funcționale.

Inginerul electronist Nicușor Popoacă a început să colecționeze radiouri în urmă cu opt ani. A reușit să strângă, până în prezent, peste 300 de radiouri din perioada 1925-1965, cele mai multe de producție germană, pe care le-a reparat, aparatele fiind acum în perfectă stare de funcționare. Ing. Popoacă și-a expus, pentru prima dată, prețioasele radiouri, în anul 2022, la Centrul Diversității Culturale din cadrul Muzeului Brăilei „Carol I” (Piața Traian nr. 3). Tot atunci, i-a uimit pe brăileni cu demonstrația sa de radiofonie. Și-a expus, de asemenea, radiourile la Muzeul Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos Galați (ultima oară, în Noaptea Muzeelor).

Nicușor Popoacă a fost atras de radiouri încă de la vârsta de 3 ani, chiar dacă nu înțelegea prea bine cum funcționează aceste minunății. Atunci, a demontat și a refăcut aparatul de radio cu lămpi a familiei. Având în vedere faptul că nu l-a montat corect, radioul a luat foc atunci când a fost pus în funcțiune (!). Vacanța de vară a anului 1972 și-a petrecut-o la buncii din comuna Unirea. Acolo, împreună cu un văr mai mare, a construit primul radio cu diodă și căști. Doi ani mai târziu, în 1974, s-a înscris la Cercul de electronică de la Casa Pionierilor, la clasa prof. Marian Ciurea, un om deosebit, care i-a dezvăluit universul fascinant al electronicii. În anul 1976, Nicușor s-a înscris și la cercul de radio, unde, sub îndrumarea prof. Dragomir, a realizat primul său aparat de radio cu lămpi funcțional (la vârsta de 13 ani). A continuat să frecventeze cursurile Cercului de electronică până în 1982, când a terminat liceul. În clasa a XI-a, a obținut locul III pe țară la Olimpiada de electrotehnică. După această perioadă, însă, electronica a rămas doar o pasiune... ocazională.

Inimosul ing. Popoacă a reușit să adune în colecția sa exponate diverse, deosebit de valoroase: radiouri staționare, portabile, cu carcase din lemn, lemn și plastic, metalice etc, din perioada 1925 - 1965. Cel mai vechi exponat este un radio din anul 1925, construit de firma „Siemens & Halskie”, model „Rfe 6”.

Toate acestea și multe altele le puteți afla direct de la fondatorul Muzeului Privat al Radioului de la Brăila, ing. **Nicușor Popoacă**. Cei ce vor să vadă minunatele exponate, îl pot contacta la nr de telefon: **0751.180.511**.

14 august: parada
mașinilor de epocă

MARINARI ÎN SĂRBĂTOARE

Programul manifestărilor

Vineri, 07 august 2026, ora 12

- **Simpozion** cu tema „Ziua Marinei Române la Dunăre”, desfășurat la Muzeul Brăilei „Carol I” Piața Traian nr. 3). Invitați: reprezentanți ai Muzeului Național al Marinei Române;

- **Expoziție cu lucrările de matelotaj** realizate de copiii de la Atelierul de noduri marinărești desfășurat la Biblioteca Județeană „Panait Istrati” Brăila;

- **Premierea micilor mateloți** de la Atelierul de noduri marinărești, de către comandantul Flotilei Fluviale „Mihail Kogălniceanu” Brăila;

Sâmbătă-duminică, 08-09 august 2026

- **Pe Faleza Dunării: Stand-uri de promovare a carierei militare și a unităților militare din Garnizoana Brăila** - expoziție lucrări de matelotaj, atelier de noduri marinărești, prezentare de tehnică și echipamente militare din dotarea unităților militare din Garnizoana Brăila, traseu cercetași, jocuri marinărești);

- **Expoziție partituri muzicale prezentate de colecționarul Anghel Georgian.**

Sâmbătă, 15 August 2026

Ziua Marinei Române

(sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului)

09:45 - Salutul Gărzii de Onoare, de către comandantul Flotilei Fluviale „Mihail Kogălniceanu”;

09:50-10 - Primirea oficialităților la bordul CP „DÂMBOVIȚA”;

10-10:05 - Intonarea Imnului Național al României, ridicarea pavilionului, geacului și a marelui pavoaz, în sincron cu cele 21 de salve de tun, trase de la bordul navelor purtătoare de artilerie al Flotilei Fluviale;

10:05-10:10 - Cuvântul comandantului Flotilei Fluviale „Mihail Kogălniceanu” Brăila;

10:10-10:25 - Serviciul religios și lansarea ancorei de flori în apele Dunării;

10:25-11 - Exerciții navale prezentate de navele purtătoare de artilerie;

11-11:25 - Parada navală cu nave militare și civile;

11:25-11:50 - Sosirea Zeului Neptun, botezul ghiborțului;

11:50-12:20 - Jocurile marinărești;

12:20-12:30 - Premierea câștigătorilor;

12:30 - Închiderea activităților. Retragerea Zeului Neptun;

20:30 - Retragerea cu torțe pe itinerariul: Primărie - Calea Călărașilor - Bariera Călărașilor.

Cojocarul nelipsit de la Târgul Mesteșugarilor Populari de la Brăila

Badea Costică din Joldești

Coborât, parcă, de pe Columna lui Traian, este nelipsit de la târgurile organizate în toată țara. Îl recunoști dintr-o mie, pentru că **Badea Costică**, din Joldești, Vorona (Botoșani) este meșter popular din tată-n fiu și nu se sfiește să-și arate meșteșugul.

Meșter curelar, cojocar vestit - tezaur uman viu (titlu acordat de Ministerul Culturii pentru salvagardarea, păstrarea și transmiterea patrimoniului cultural imaterial) și cetățean de onoare al comunei natale -, Badea Costică se mândrește cu straiile populare și cușmele pe care el însuși le confecționează cu multă pricepere. Este și interpret de muzică populară și își atrage mușterii cântând la fluier, de ți-e mai mare dragul să-l asculți. Nu e de mirare că a participat la show-ul televizat „Românii au talent”, unde a făcut un adevărat spectacol.

...L-am reîntâlnit pe Badea Costică la ultimul târg organizat cu prilejul Zilelor Brăilei. Meșterea ceva la un chimir și, cum m-a văzut, s-a ridicat ca să-mi dea binețe. Cu soția, Mia, alături, meșterul popular botoșănean îmi arată taraba plină cu căciuli din blană de miel, curele și chimire. Apoi pune mâna pe fluier și începe a doini. Badea Costică nu este un meșter oarecare. Are cele mai bune căciuli de miel de țurcană și karakul, dar și curele din piele argășite cu dibăcie. Este nelipsit de la târgurile meșterilor populari organizate la Brăila, alături de brăilenii Geanina Matei, creatoare de cămăși și ii de la Gemelele, Florin Spiridon și Marioara Pîrlitu, de la Valea Cânepii. Parcă nu e așa de frumos târgul, dacă nu e și Badea Costică prezent.

Zeci de meșteri populari, artizani, pictori și creatori de frumos își vor da întâlnire, și anul acesta, la Târgul Meșterilor Populari organizat, pe Faleza Dunării, cu prilejul Zilelor Municipiului Brăila. Brăilenii pot găsi aici de toate, de la ii și obiecte din piele, suveniruri pictate sau sculptate, căciuli croșetate, oale și străchini de lut, și până la jucării și costume populare lucrate manual de meșteri consacrați. Sunt creatori de frumos sosiți din toată România, ba și din Moldova de peste Prut. O veți găsi aici pe Florentina-Elena Andriev, membră a Comunității Rușilor Lipoveni din Brăila, care își expune cu mândrie obiecte tradiționale realizate cu multă măiestrie - fie că vorbim de baticuri, articole de îmbrăcăminte sau de interior -, ajutată de cei doi copii, Paula și Maximilian. Veți mai găsi aici, de asemenea, obiecte confecționate de membrii Asociației „Îngerii lui Costel”, suveniruri, dulciuri făcute în casă și săculeți cu lavandă. Peste tot, minunății create de mâna omului, care te îmbie să le iei cu tine acasă.

Marian GHEORGHE

RESTITUIRI

Devenisem prietenul tuturor negustorilor de pe Strada Regală

„Reîntoarcerile acasă erau lente, deconectate și un mare prilej pentru mine de „lèche-vitrines” sau, mai pe românește, de zgâială în fața vitrinelor... Minute întregi îmi pierdeam prin fața celor de pe strada noastră... Eram fascinat de ceasornicele lui „Sercus”, de inelele cu mărgear, „pierre de lune” și diamante de la „Spatzierer”, de tăvile și serviciile de argint sau argintate ale vecinului „Schönfeld”, de căciulile de vidră și vulpile argintii de la „Bergher și Berenstein”, așa cum nu-mi dezlipeam nasul de la vitrinele cu portocale întregi în sirop, așezate în uriașe recipiente de sticlă sau de la „marron-glacé”-urile și glaselele de marțipan viu colorat ale elegantei cofetăriei „Andronic”...

Îmi plăcea tare mult să mă opresc la „Spatzierer”, ceasornicarul bijutier, al cărui magazin se afla numai la câteva case de locuința mea. Bătrânul ceasornicar, așezat cu nevastă-sa în ușa prăvăliei pline de lungile pendule englezești, văzându-mă aproape zilnic adăstând în fața vitrinelor sale, cunoscându-mă de când eram de-o șchioapă și iubindu-mă, cu privire soltică și cu mios glas negustoresc, mă întreba:

- Poate că domnul dorește să cumpere ceva?...

Devenisem prietenul tuturor negustorilor, de toate neamurile, de pe Strada Regală, de la piațetă până la Bulevardul Cuza. Mă jucam cu câinele Doberman din fața blănăriei „Berger”, mâncam gratis delicioasele prăjituri de la cofetăria vecină a lui Papacanis, unde eram „îndrăgostit” de nepoata lor din Grecia, hoinăream cu Xenachis (băiatul Băncii Hermes), colindam străzile și, dacă nu mă zgâiam curios la vitrine, atunci mă propteam timp îndelungat în fața afișelor și le buchiseam”.

(**Mihai BERECHET**, „9 caiete albastre”. Selecție: Camelia Hristian, șef Serviciul Relații cu Publicul - Muzeul Brăilei „Carol I”).

Orașul alintat de Dunăre

Corina-Elena BURTEA

Pe canale, privesc stuful și papura cum trec în viteză pe lângă barca mea, drepti precum niște străjeri la datorie. Deasupra, planează țipând pescărușii pentru ca, brusc, să plonjeze în apa albastră, ieșind cu zbaterea argintie a câte unui pește în plisc. Apoi, urmează gureșa luptă pe pradă: toți țipă și se zbat de parcă ar fi stăpânii văzduhului și l-ar ține strâns, cu ciocul. Deodată, sprânceana Dunării se ridică, furioasă, sub bătaia vântului. Îi ascult, în timp ce barca stă sub o salcie.

- Mmm... am revenit, iubito, m-ai așteptat!? adie vântul peste fața apei.

- Prea mult, răspunde ea, cutându-și fruntea, supărată pe Băltăreț.

- Prea mult!? se miră vântul încetinindu-și suflarea... n-am ce face, vin doar când pot, când mă lasă Pământul.

- A fost Crivățul mult timp, a mai trecut și hoțul de Zefir, apoi a mai trecut iar un Crivăț neașteptat. Apoi au venit căldurile care mă plictisesc și-mi omoară peștii... iar tu nu mai veneai, dragul meu! Unde ai fost? Peste ce ape ai bătut și ce păduri ai bătuit!? Știai că te aștept.

- Nu mi-a dat drumul Stăpânul vânturilor, ne-a închis borta, să nu putem ieși... a spus că nu vrea să ne mai vedem, Dunăre, oftează vântul.

- De ce?

- Nu știu, nu vrea să iubim, nu vrea să avem de suferit sau de simțit ceva; vrea să ne facem doar treaba, să uscăm pământul și să-mpingem norii foioși. Ne-a poruncit chiar să nu mai atingem fața apelor. Se pare că știe că fiecare dintre noi avem câte o iubită: Crivățul - Marea Nordului, Briza mării iubește Marea Neagră, iar Zefirul... el, ciudatul, iubește toate nimfele mici de pe râuri.

- Și de tine, Băltărețule, de tine, ce știe?

- Doar că sunt băiat frumos și îmi fac treaba: împing norii, ridic fustele fetelor, încurcându-le pletele, mângâi fața râurilor și port iubirea

peste suflete. Atât știe Stăpânul despre mine.

- Nu știe că mă iubești!? tresare Dunărea cu val ușor.

- Nu cred, nu are de unde afla, șoptește vântul râzând, și-și întinde brațele spre apă, prinzând-o în dansul muzicii frunzelor.

Dunărea închide ochii și zâmbește fericită, purtându-și liniștea pe maluri, iar din iubirea lor se naște fascinantă Brăilă, oraș rotund și cochet, cu femei frumoase ce pot dansa ca valul și iubi cu forța turbioanelor fluviului lor. Doar să fie iubite, căci altfel te pustiesc precum Băltărețul și îți usucă sufletul și inima!

Să fii puternică asemenea Dunării, fata mea și statornică precum Băltărețul! Aste e ursita ce-o primesc brăilencele la naștere, asta e ursita ce le urmează în viață.

Pornesc cu barca, încet, spre mijlocul gri-albăstrui al fluviului și de-odată simt cum mii de degete de valuri mă duc spre malul celălalt, la mure: m-a recunoscut Dunărea și știe unde îmi este locul de taină, pe baltă. Bâtlanii mă privesc cu ochi impasibili și sperii o familie de lișițe care fuge ca o săgeată pe fața apei. Trag barca prin mālul negru și unsuros al malului sălbatic, ca să o priponesc de o buturugă de salcie și mă duc la rugii de mure. Cu burta plină, mă culc apoi pe mal, pentru ca să mă trezesc sub umbra neagră și găgâitoare a unui cormoran care-și usucă aripile ca o sperietoare de ciori pe barca mea. Vrea să îmi spună ceva:

- Vin mistreții!... arată el cu gâtul întins către liziera pădurii de sălcii și plop alb.

Îmi mijesc ochii să disting ceva în zbaterea alb-argintie a frunzelor. Sunt acolo... mă privesc cu ochii lor mici și roșii și amușină neliniștiți cu râturile lungi către mine; se hotărăsc că nu au de ce să se teamă și trec spre canale. Cormoranul pleacă și el la pescuit, iar eu renunț la scaldă obișnuită în Dunăre, îmi iau barca și pornesc spre Moara Violattos, a cărei coș se înalță elegant peste apă. Seara se culcușește, pufoasă, peste casele vechi ale orașului alb, alintat de Dunăre.

EPIGRAME

Stela Șerbu RĂDUCAN

Cuplu estival

Au stat în Mamaia
O întreagă vară
El mânca papaya,
Ea mânca papară.

Gusturi originale

Un dresor preferă ea,
Ce se-nvârte printre fiare,
Clown, în niciun caz, nu vrea.
Că-și ia nasul la purtare.

În petiț

Teamă mi-e să mă mărit
Cu un bucătar vestit
Știe el ce e mărarul
Dar îi sare des muștarul.

Tânărul și telefonista

- Ai vrea, te rog, să ne-ntâlnim,
Să discutăm, să ne iubim,
Să îți sărut, cu sete, gura?
- Nu știu, mai ținem legătura...

Cu nevasta la mare

La soare-ntinsă o să stea,
Cu gel pe față.
Ce bine se menține ea!
La suprafață.

Consumatorul

Cheamă ospătarul după
Ce la masă-a poposit
Astăzi va mânca o supă,
Că de borș i s-a acrit.

Frizerul infractor

Cu firma lui, de peste drum,
El are trei mașini. Acum
De mulți clienți e căutat
Și de poliție filat.

Sunetul muzicii la Brăila

Mii de brăileni au fost încântați cu „Cântecul de dragoste de-a lungul Dunării”

Pentru al XIX-lea an consecutiv, Brăila a devenit, preț de trei zile, capitala muzicii populare și a folclorului de calitate, prin Festivalul Internațional de Folclor „Cântecul de dragoste de-a lungul Dunării”. Evenimentul, organizat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Brăila (Centrul de Creație), cu sprijinul autorităților locale și județene, a reușit să adune la scena de pe Esplanadă mii de brăileni, în ciuda vremii capricioase și a ploilor (binevenite, de altfel, dată fiind seceta care pârljolea pământul) care au înviorat multisecularul oraș dunărean.

Au fost trei seri speciale de spectacole, voie bună și bună dispoziție care au confirmat, dacă mai era nevoie, statutul acestui îndrăgit festival, ca unul dintre cele mai importante evenimente de gen din România și din toată Europa, dat fiind faptul că interpreții care au urcat pe scenă au reprezentat țările riverane Dunării. Prin vocile tinerilor interpreți care au evoluat pe Esplanada Dunării și a excelentei orchestrații, Festivalul Internațional de Folclor „Cântecul de dragoste de-a lungul Dunării” a readus Brăila pe harta culturală a României și a spațiului dunărean, deopotrivă. Asta în condițiile în care festivalul reunește, an de an, soliști vocali și grupuri de artiști amatori aparținând țărilor aflate pe cursul Dunării: Germania, Austria, Slovacia, Ungaria, Croația, Serbia, Bulgaria, România, Moldova și Ucraina.

Festivalul Internațional de Folclor „Cântecul de dragoste de-a lungul Dunării” a avut loc, anul acesta, în zilele de 21, 22 și

23 iulie 2026, pe cunoscuta scenă de pe Esplanada Dunării, iar acompaniamentul muzical a fost asigurat de celebra Orchestră „Lăutarii”, din Chișinău, condusă de inegalabilul maestru Nicolae Botgros. Gala de decernare a premiilor Festivalului a avut loc în seara zilei de joi, 23 iulie 2026, iar câștigătorii au fost răsplătiți cu vii aplauze de publicul de toate vârstele, prezent în număr mare pe Esplanadă. Alături de concurenți, în fiecare zi a festivalului internațional de folclor, pe scena de pe Esplanadă au evoluat artiști consacrați ai muzicii populare românești, răsplătiți cu vii aplauze: Constantin Bahrin, Georgel Nucă, Georgiana Alexandra Pițu (câștigătoarea Trofeului ediției 2025 a Festivalului Internațional de Folclor „Cântecul de dragoste de-a lungul Dunării”), Alexandru Brădășan, Andreea Haisan, Oana Tomoiogă, Paul Ananie, Gabriel Dumitru, Ion Paladi și, nu în

ultimul rând, îndrăgita interpretă de muzică populară Veta Biriș. Totodată, pe toată durata evenimentului cultural-folcloric, pe Faleza Dunării a fost organizat un Târg al meșterilor populari și al creatorilor de frumos din Brăila și nu numai, care nu a dus lipsă de vizitatori.

Organizatorii Festivalului urmărit „cu sufletul la gură” de mii de brăileni au oferit, în seara Galei, premii de peste 10.000 de euro. Trofeul Festivalului „Cântecul de dragoste de-a lungul Dunării” - ediția XIX, însoțit de un cec de 4.000 de euro, a fost adjudecat de talentata interpretă **Alice-Olivia Ghile** (foto sus), din zona folclorică Sălaj. Câștigătorii celorlalte premii ale prestigiosului festival de la Brăila au fost: Premiul I - Andrei-Nicolae Chelba, Prahova; Premiul II - Simona Florentina Popescu, Romanai; Premiul III - Olena Hamurar, Ucraina; Premiul pentru autenticitatea costumului popular - Ana Maria Durbăcea, România; Premiul de popularitate - Jelena Velimirovic, Serbia (Kosovo); Premiul special - Simina Maria Popescu, Gorj, România. **(M. GHEORGHE)**

Grupul de copii NINO-NINO, activ și în vacanța mare

Lică BARBU,
coordonatorul grupului de copii

În cei peste șapte ani de activitate, ori de câte ori a fost vacanță, copiii din Grupul NINO NINO s-au preocupat să-și petreacă timpul liber în cel mai plăcut mod educativ. Iată că și în această vară copiii din grup sunt „pe val”. Cum? Foarte frumos am spune, pentru că tot ceea ce întreprind ei are nuanța jocurilor copilărești, educative, evident. Și, în acest fel, copiii socializează, își iau responsabilități și cunosc lumea.

Le-a venit foarte ușor să ia Brăila la pas și să cunoască orașul altfel de cum îl știu ei, realizând reportaje pentru emisiunea lor de știri „NINO NINO și Brăila”, ajunsă la cea de a XV-a ediție, recent finalizată și care se află la montaj pentru editarea unui videoclip. E bine să menționăm temele principale ale ediției: Interviu cu doamna doctor Cristiana Chiriță Voineag, medic primar, diabetolog și nutriționist, unde copiii au primit multe informații despre sănătate, despre nutriție, despre viață, așa

cum trebuie să o trăim toți oamenii și unde au învățat ce este bine să mănânce pentru a fi mai sănătoși; apoi, micii reporteri au poposit în Piața Mare a orașului Brăila, unde au pus întrebări brăilenilor despre orașul lor și de cultură generală. Reportajul

a fost o experiență excelentă pentru ei. S-au distrat grozav, dar s-au și întristat când au aflat că unii brăileni nu prea au cultură generală și nu știu mai nimic despre Brăila.

De Ziua Copilului, Grupul NINO NINO a avut invitații pentru a susține spectacole în comuna Romanu și la Casa Colecțiilor Etnografice a Muzeului Brăilei „Carol I”, unde s-a prezentat cu voioșie, prietenie și distracție cât cuprinde. Pe 25 iunie 2026, am fost prezenți la tripla lansare de carte a scriitoarei Virginia Stanciu, prietena de suflet a copiilor din grup. Tot în această perioadă, copiii vor fi prezenți la Uniunea Județeană „Solidaritatea” a Pensionarilor Brăila, unde vor discuta cu seniorii și vor susține un mic spectacol.

Vedeți ce de treabă au copiii de la NINO NINO în vacanță?

Dar asta nu e tot. Cea mai provocatoare activitate pe care și-a propus-o NINO NINO încă de la începutul acestui an a fost participarea la show-ul TV „Românii au talent”. S-a muncit mult pentru această participare și, în acest moment, grupul este înscris și s-a trimis un videoclip pentru preselecție. Și vacanța este în toi! Succes, NINO NINO!

În dialog cu vârstnicii

„NINO NINO și Brăila” este titlul edițiilor de știri pe care copiii din Grupul de copii NINO NINO și l-au ales în mod special ca să cuprindă în arealul lor de reportaje toată Brăila. Prin acest gen de activități copiii cunosc mai bine urbea lor natală, își iau responsabilități, comunică, socializează și prind drag de a deveni reporter.

Anul acesta, micii reporteri au ajuns la cea de-a XV-a ediție de știri și vor continua, desigur. Dintre toate reportajele, cele mai emoționante au fost vizitele la căminele de persoane vârstnice sau la asociațiile de pensionari. Printre acestea, se numără și reportajul realizat, cu ani în urmă, la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila.

Recent, pe 9 iulie 2026, copiii au vizitat Uniunea Județeană „Solidaritatea” a Pensionarilor Brăila, unde au fost primiți de către seniori cu dragoste și cu multă bucurie. Micii reporteri au discutat cu membrii asociației, punându-le întrebări despre bătrânețe, despre cum se jucau ei când erau copii sau cum își petreceau vacanțele de vară, despre cum era școala în vremea lor și de ce iubesc copiii. Răspunsurile au fost deosebit de interesante pentru copii, aceștia aflând de la seniori cât de frumoasă era copilăria pe care au trăit-o și că, cel mai important lucru în viață, este să-și respecte părinții, pentru că familia este cel mai frumos loc din lume. Reportajul a fost urmat de un mic spectacol susținut de Grupul NINO NINO, iar gazdele i-au răsplătit pe micii artiști cu aplauze și cu multe dulciuri. Copiii au promis că vor reveni cât de curând.

În orașul cu iubire

Tincuța GHERGHICEANU

În orașul cu iubire locuiesc tot mai puțini,
Drumul către fericire, din păcate, nu-l mai știm...
E așa frumos aici, ca-ntr-o lume de povești,
Tot ce trebuie să faci este doar să iubești!

Pe străzi vechi cu amintiri trec pași rari și obosiți
Și-n fiecare zid parcă-s oameni necăjiți.
Dunărea ne spune, tainic, în a adierilor glas
Că iubirea nu dispare, doar s-ascunde-ntr-un popas.

Câte vise stau la geamuri, câte doruri neînțelese,
Câte inimi cată drumuri, printre clipele alese...
Dar Brăila, liniștită, își păstrează-n ea lumină
Ca o mamă ce își ține peste timp întreaga vină.

Deși mai rar s-aude râsul cald pe la ferestre,
Tot mai este o speranță în aceste lumi terestre...
Că iubirea se întoarce pe același vechi peron,
Și renaște iar Brăila, ajungând la unison!

Și pe malul Dunării s-așază doruri vechi
Ca niște foi de toamnă purtate de perechi...
Iar orașul cu răbdare le ascultă în tăcere
Și le leagănă-n uitare cu iubire și durere.

Dar în zori când lumina se prelinge peste apă,
Brăila își scutură visul și din nou începe viață...
Și mai crede și mai speră că iubirea va veni,
Să umple iar orașul cu lumină și copii.

Emine

Laura GHEORGHE

Te caut tiptil printre nuferi,
Sperând să dansăm pe lac,
Dar tu inspirație îmi oferi,
Versuri scriu, să-ți fac pe plac.

Când vocea ta răsună prin pădure,
Este un îndemn să apreciez natura.
Oare te-ai preschimbat în fluturi,
Cu El și noi să menții legătura...?

Te aștept sub teiul parfumat,
Sperând să-mi șoptești o taină.
Luceafăr blând, m-ai îndrumat,
Să îmbrac a bucuriei haină.

(Poezie citită duminică, 14 iunie 2026, la statuia Luceafărului, din Grădina Publică. Comemorarea poetului național Mihai Eminescu, la 137 de ani de la trecerea în eternitate - eveniment la care au fost prezenți și membrii Cenaclului „Casa Speranței” a CARP „Ana Aslan” Brăila)

EPIGRAMA

de Ionel NEGRUȚ

MIRACOLUL APEI

Cum intră-n piscină
Tânăra-n bikini
Apa cristalină
A tras „rechinii”.

CRIZĂ ARZĂTOARE

Cum avea un foc nestins
După aventuri, plăceri,
Cu prudență s-a destins
Cu vreo zece pompieri.

NEDUMERIRE

Cazul, cert îl depășește,
Tot ar bea dar gol îi barul
Iar nevasta-l părăsește
Că i s-a umplut paharul!

DERAIERI ÎN CRIZĂ

Cu atâtea taxe
Sar, că vor da chix
Unii de pe axe,
Alții de pe fix.

INTERPRETARE

Cum „mentenanța” răul duce,
În DEX fiind acum absentă,
Etimologic s-ar traduce:
De multe ori „se freacă mentă”.

Briceagul și REFORMA MONETARĂ

Ghinea MITREA

Era spre sfârșitul verii 1947 - un an secetos, ca și cel de dinainte, ceea ce a creat multe suferințe oamenilor săraci, așa cum erau cei din cartierul Clony - zonă de locuințe aflată dincolo de Bariera Călărașilor, de la Șoseaua Vizirului și până la Dunăre. Acolo își trăiau existența grea - de azi pe mâine - numeroase familii cu mulți copii, veșnic flămânzi, pentru că se mânca doar o dată pe zi, de obicei o fiertură cu ceva cartofi și alte legume.

Există chiar o zicală, ce astăzi ar părea sadică, dar specifică mentalității românului, de a face haz de necaz: „Somnul ține loc de masă”. Adică, dormiți, ca să uitați de foame!

Noi, copiii mai măricei, care, în toamnă, intram în clasa a III-a la Școala

„Spiru Haret”, aflată pe Aleea Monumentului, nu prea ne împăcam cu acest îndemn. Eram o ceată de patru băieți desculți, îmbrăcați doar cu pantaloni scurți, susținuți de două potești pe umeri și cu cămășile fluturând, umblând în căutare de ceva ce putea fi mâncat. Aveam nume, dar ne apelam folosind porecele ce ne fuseseră puse de alții. Dar, de fapt, toată lumea din mahalaua Clonyului era cunoscută după porecle, așa că noi, copiii, nu puteam să ne apelăm așa cum eram trecuți în catalogul de la școală. Bleomarenu era tucuriu la față, ca de altfel toți din familia Caraivan, din care făcea parte; Bob era fiul vatmanului de tramvai Tudorașcu, iar el căpătase porecla după ce am văzut cu toții filmul *Bob - hoț de cai*, în care actorul era un ins de talie mică, dar isteț și descurcăreț - calități care se potriveau cu cele ale băiatului; mai era în gașcă Șoarece Murat - poreclă pe care acesta o primise când, după o ploaie, a alunecat și a căzut în mocirla de pe stradă. Cum el, în jocurile copilărești de-a șoarecele și pisica, îi plăcea postura de șoarece, s-a ales cu porecla. Apoi, mă aflam și eu, care scriu aceste rânduri, cu porecla de Dop, care habar nu am cum de m-am trezit cu ea lipită de mine, ca o etichetă, când, de fapt, ca talie, eram cel mai înalt dintre băieți.

Deci, Bleomarenu, Bob, Șoarece Murat și Dop formam ceata care hălăduia prin soarele arzător, bătând străzile în căutare de mâncare. Dar nu aiurea, ci după un plan bine pus la punct, în urma unor observații. Ținta noastră erau grădinile de zarzavat de lângă Dunăre, care se întindeau de la Șoseaua Vizirului și până la malul înalt al fluviului, începând de la unitatea militară aflată dincolo de Strada Industriei și până la locul Noian, unde se află astăzi complexul Carrefour. Pătrunderea la furat în grădini se făcea pe la Dunăre, unde se

aflau pompele ce împingeau apa din fluviu, pe țevi susținute de schelării de lemn, până sus - vreo cinci-șase metri -, unde se vărsa în vaul ce avea ramificații către toate tarlalele cultivate cu ceapă, ardei, morcovi, roșii, țelină, gulii, mărari și varză.

Plecam de acasă după ce mâncam o ciorbă făcută de mama, îngroșată puțin cu tăiței de casă. Era obligatoriu să dorm după-amiază, așa că mă supuneam fără crâcnire și, după ultimul control făcut de mama, să vadă dacă am adormit, așteptam ca și ea, împreună cu surorile mele mai mari, să se culce, apoi mă strecuram tiptil din casă, până în stradă, unde așteptam puțin, până ce toți din gașcă veneau, după care plecam să ne facem plinul la grădini. Așa cum observasem din constatările anterioare, la ora 12:00 se opreau pompele, iar zilierii care lucrau la udat sau cules de legume se retrăgeau sub un umbrar mare, aflat aproape de Șoseaua Vizirului, unde acestora li se aducea hrana pentru prânz, după care ei se odihneau până la ora 14:00. Acela era intervalul de timp de care profitam pentru a ne atinge țelul. Urcam spre grădini pe schelăria ce susținea țevile, apoi, tiptil, pe ferite, culegeam din brazdele cultivate ce ne cădea la mână, până ce ne umpleam sânețele, după care coboram spre fluviu, tot așa cum urcasem. Mâncam apoi pe săturate roșii, ardei, gulii și morcovi, iar restul îl duceam acasă.

Așa s-a întâmplat în ziua de 15 august 1947, care s-a dovedit ulterior că a fost o dată importantă în istoria țării noastre. În

acea zi s-a dat decretul cu aplicarea reformei monetare, dar noi, copiii, habar nu aveam de așa ceva. Cum, la vremea respectivă, singurele mijloace de comunicare către marea masă a cetățenilor erau doar ziarele și radioul, chestiunea cu reforma s-a aflat de la cârciumile din mahala - două - aflate pe Șoseaua Vizirului, care aveau și radiouri pe baterii, lăsate de patronii Spiță și Grama să cânte, pentru că nu doreau să cheltuiască bani pe tarafurile de lăutari menite să distreze clienții. Cel puțin, la cârciuma lui Spiță, aflată pe colț cu strada CFR, unde intra linia de tren în cartier, rachiul vândut era însoțit, în același preț, și de o hamsie sărată, pe când la Grama nu se dădea decât o măsliță costelivă.

Cert este că, în acea zi, s-a întrerupt programul de muzică și s-a dat citire, după cum am aflat ulterior, decretului cu reforma. Țuicarii obișnuiți, care-și luau acolo tainul zilnic, au rămas cu gurile căscate, neînțelegând decât esențialul: *de mâine, se schimbă banii*. Important era și faptul că, potrivit reglementărilor, la 20.000 de lei vechi se dădea un leu nou. Dar ce conta această paritate, când o pâine ajunsese să coste 200.000 de lei, adică leafa unui muncitor pe jumătate de zi. Și mai era ceva care lovea, însă, în cei cu bani mulți: paritatea era valabilă doar pentru suma totală de cinci milioane de lei, ce era peste această sumă se dădea un leu nou pentru o sută de mii de lei vechi.

Pentru mulțimea de amărășteni din mahala erau prevederi neimportante, fiindcă nimeni n-avea atâtea bani puși „la saltea”. Mai toți erau muncitori la unitățile industriale din zonă (Șantierul Naval, Fabrica forestieră, Fabrica de decorticat orez și de glucoză, Fabrica de ciment Cantacuzino) și doar câțiva erau liber profesioniști - cizmari, croitori, tinichigii, căruțași, potcovari, rotari, fierari - care și aceștia abia își țineau zilele.

În acea zi de reformă monetară, am ajuns acasă pe la ora 16, cu gândul să las „prada” ce o făcusem la grădini și, apoi, împreună cu gașca, să dăm iama la stivele cu lemne ale regimentului sovietic ce staționa în fostul Spital Militar, de pe Șoseaua Vizirului și, cu banii obținuți din vânzarea a cel puțin câtorva blăni de fag la comerciantul Stoica Chioru, să ne cumpărăm fiecare câte un briceag. Acest plan l-am îndeplinit, dar mai întâi, de cum am intrat în curtea părintească, am văzut că toată familia mea se afla la masa de la umbra dudului și am fost luat imediat în primire cu cuvinte de ocară de către mama, încât, printre ghionturi și tras de perciuni, abia am putut lăsa din sân legumele furate.

- De ce n-ai dormit, vagabondule? Ai fost la furat, ca să te prindă și să ajungi la poliție? Am avut nevoie de tine, ca să duci căruțul cu cumpărături pe care le-am făcut

la băcănia lui Rizea! A trebuit să iau fetele, că tu, găliganule, ții strada, împreună cu pușlamalele cu care îți pierzi timpul!

Prin potopul de cuvinte, am observat ce era în căruț: un săculeț cu fasole, ceva ceapă și mulți cartofi. Ulterior, am înțeles că mama a avut ceva bani agonisiți și a vrut să scape, astfel, de ei, fiindcă venea reforma. Mai spre seară, toată gașca, după ce am făcut prăduiala la stivele de lemne ale rușilor, cu banii obținuți, ne-am dus la prăvălia grecului Savramis, din Bariera Călărașilor. Pe străzi, forfotă mare de oameni care cumpărau de toate, iar comercianții, obligați de o circulară a Prefecturii, trebuiau să țină deschis și să vândă oricui dorea ceva. Noi, puștimea, am vrut bricege. Erau frumoase, lucitoare și cu prăsele în formă de pește, având mai multe lamele și un tirbușon - expuse în prăvălia lui Savramis. Acesta, ocupat cu un client care cumpăra niște farfurii de porțelan, ne-a văzut că ne holbam la bricegele aflate într-o vitrină din interior, apreciind că prețul însumat a patru bucăți era comparabil cu ceea ce aveam noi în buzunare. Când am spus ce vrem, el ne-a zis un preț dublu față de cel afișat. Am protestat, zicând în cor că este hoție pe față. Firește, atitudinea noastră l-a enervat pe grec, care a pus mâna pe o mătură cu coada lungă, ce o avea dincolo de tejghea. Văzând ce are în intenție, eram pe cale să ieșim buluc din prăvălie, când în ușa a apărut un jandarm însoțit de un civil.

- Ce se întâmplă aici? A întrebat omul în uniformă, văzându-l pe grecul Savramis cu mătura în mâini și pe noi pregătiți să fugim.

- Păi, copiii ăștia au fost obraznici, a răspuns el, puțin dezorientat.

Jandarmul s-a uitat la noi, a remarcat că eram doar în pantaloni și cămașă, dar cu picioarele goale și a înclinat să creadă că așa ar putea fi. Eu, însă, văzând cum minte grecul, am spus de ce eram acolo:

- Dorim să cumpărăm patru bricege, iar dânsul ne-a spus o sumă dublă, așa că am protestat, fiindcă prețul afișat este mult mai mic...

- I-auzi ce spune băiatul! Și văd că și prietenii lui confirmă. Așa este? Ai cerut suprapreț? Ba, ai vrut să-i și dai afară din prăvălie cu mătura. Văd că ai afișat în vitrina de afară circulara Prefecturii - că ții magazinul deschis, însă vrei să vinzi mărfurile mai scump, ca să gonești clienții. Măi, grecule, ce faci tu acum este în contradicție cu cele stabilite de Prefectură. Vrei să-ți închid prăvălia și să-ți confisc toată marfa?

- Nu faceți asta, domnule ofițer! Uite, le dau băieților ce vor, ba mai ieftin decât prețul afișat, întrucât cumpărăm patru bucăți...

Așa ne-am ales, fiecare din ceata noastră, cu câte un briceag. Nu mai țin minte câte am făcut cu el, dar, zilele trecute, căutând prin lucrurile de altădată, am dat peste briceag și mi-am adus aminte cum l-am dobândit: la reforma monetară din 15 august 1947.

*NR. Această povestire este un fragment din volumul **Copii de mahala**, carte ce poate fi împrumutată, de către membrii Asociației CARP „Ana Aslan”, de la biblioteca acesteia, cât și de la Biblioteca Județeană „Panait Istrati” Brăila.*

Cântec pentru Braila

Nicolae MATEI

O floare-ai prins la tâmpla ce ți-au albit-o anii,
Îți freamătă de dor salcâmi și castanii,
Ți-au plâns ades pe umeri în vremurile grele,
Le-ai dat curaj să treacă primejdii peste ele.

Orașul cu salcâmi te-a alintat Sebastian,
Ai fost lăcașul tinereții dată de Aslan,
Te-a îmbrăcat în nuferi Chira Chiralina,
Cât te-a iubit, nu te-a uitat, bătu-o-ar vina!

Martor ai fost la aventura lui Terente,
E vina ta, i-ai dat pe mână multe fete
Frumoase și curate ca nuforii din Baltă,
Curtate-n paradisul din trestia înaltă.

Părinte bun, l-ai însoțit în greu urcuș,
L-ai ocrotit... Ți-a fost alătura Fănuș.
Copilul tău, ce te-a iubit atâția ani
Ne-a dat curaj să nu ne pierdem prin Balcani.

Te-a legănat pe brațe Dunărea bătrână,
Te-a mângâiat, te-a ocrotit, ți-a-ntins o mână
Sub cerul tău străluce Steaua fără nume...
Să nu te stingi! Ești tot ce-avem mai scump pe lume!

Cultură și spiritualitate brăileană

Proiectul educațional MUZICA LUMII, ÎNTRE SUNET ȘI SUFLET

Prof. Neculai BĂCANU

Renăscut în octombrie 2025, Proiectul Educațional „Muzica lumii între sunet și suflet” a venit în întâmpinarea iubitorilor de frumos, a celor care vor să cunoască și să recunoască muzica de altădată. Proiectul a grupat o seamă de instituții reprezentative din viața culturală a cetății - Inspectoratul Școlar Județean, Biblioteca Județeană „Panait Istrati”, Liceul de Arte „Hariclea Darclee”, Palatul Copiilor, Școala Populară de Arte și Meserii „Vespasian Lungu”. Acestor instituții li s-au alăturat, pe parcursul desfășurării activităților, Colegiul Național „Ana Aslan” Brăila, Școala Gimnazială „A. S. Pușkin” și Ansamblul „Garofița”, de la Școala Profesională Viziru - Structura Lanurile.

Manifestările s-au desfășurat la Sala Mediatecă a Bibliotecii Județene „Panait Istrati” Brăila și au fost coordonate de către profesorul Neculai Băcanu, membru al Cenaclului Literar Artistic „Casa Speranței” - As. CARP „Ana Aslan” Brăila.

Programul artistic a fost alcătuit și prezentat de către profesorii și elevii instituțiilor școlare prezentate anterior. Alte participări notabile: Ansamblul „Pandora” al Asociației Filo-elene „Eleftheria”, Ansamblul Greek Dance România și umoristul și epigramistul Stela Șerbu Răducan, membră a Cenaclului „Casa Speranței” Brăila. Elevii au interpretat muzică vocală și instrumentală, balet, muzică populară românească, grecească și aparținând Comunității Rușilor Lipoveni. De asemenea, au recitat poezii din lirica diferitelor culturi prezentate în proiect.

Programul manifestărilor a inclus următoarele evenimente:

- octombrie 2025: „Muzica germană”; noiembrie 2025: „Muzica italiană”; decembrie 2025: „Simfonia Colindelor”; ianuarie 2026: „Muzica franceză”; februarie 2026: „Muzica Nordului”; martie 2026: „Muzica greacă”; aprilie 2026: „Muzica rusă”; mai 2026: „Muzica spaniolă”; iunie 2026: „Muzica Românească”. Publicul a inclus, la cele nouă spectacole desfășurate pe parcursul proiectului, aproximativ 500 de persoane - elevi, cadre didactice, părinți, membri ai Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”. În cadrul evenimentelor, au fost prezentate aspecte legate de istoria muzicii clasice a popoarelor, viața și opera marilor compozitori aparținând acestora.

Pentru anul școlar 2026-2027 se preconizează reluarea Proiectului și introducerea Ungariei, Cehiei și Poloniei pe lista țărilor prezentate.

Adormirea Maicii Domnului

Prof. Octavian OSANU

Nașterea Sfintei Fecioare este datată între anii 19 și 22 î. Hs. și este sărbătorită pe 8 septembrie, fiind rodul rugăciunii Sfinților și Dumnezeiștilor Părinți Ioachim și Ana, care i-au făgăduit lui Dumnezeu că, dacă vor avea un copil, îl vor închina lui. Această sărbătoare este prăznuită în Răsărit din secolul al V-lea, iar în Occident a fost introdusă din secolul al VII-lea. Sfinții și Dreptii Ioachim și Ana sunt părinții Maicii Domnului și bunicii lui Iisus Hristos.

Potrivit tradiției, Ioachim se trăgea din seminția lui Iuda (din neamul Regelui David), iar Ana era fiica preotului Matthan, din seminția lui Levi. Pentru că au fost sterpi până la o vârstă înaintată, au suferit mult din cauza ocării poporului, dar s-au rugat neîncetat lui Dumnezeu, cu lacrimi. Pentru credința lor, Arhanghelul Gavriil le-a vestit că, la bătrânețe, vor avea un copil care va fi binecuvântat între oameni. După nașterea Fecioarei Maria, din recunoștință, părinții au împlinit jurământul și au dus-o la Templul din Ierusalim, la vârsta de trei ani, unde a fost crescută în cele sfinte.

Adormirea Maicii Domnului (cunoscută în popor ca Sfânta Maria Mare) este prăznuită anual, pe 15 august. Sărbătoarea comemorează trecerea Fecioarei Maria din această viață și mutarea ei la ceruri, fiind precedată de un post strict de 14 zile. Adormirea Maicii Domnului este unul dintre cele mai mari praznice din Biserica Ortodoxă și Catholică.

Adormirea Maicii Domnului nu este menționată în Sfintele Evanghelii, ci în Sfânta Tradiție. Din acest motiv, anul exact al trecerii Fecioarei Maria la cele veșnice nu este cunoscut din punct de vedere istoric. Conform tradiției creștine, Fecioara Maria a fost înștiințată de Arhanghelul Gavriil despre mutarea ei din viața pământească.

La înmormântarea ei au participat, în mod miraculos, toți Apostolii Domnului, care au fost aduși de nori, din toate colțurile lumii, cu excepția Apostolului Toma. Trupul Mariei a fost așezat în mormânt, însă la deschiderea acestuia (la cererea lui Toma, care a sosit mai târziu), mormântul a fost găsit gol - dovadă că a fost ridicată la ceruri de Fiul ei.

După credința Sfintei Biserici, la Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea care vine după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, cu trup cu tot, la ceruri, „ca o pârgă a întregii omeniri”. Dar, spre deosebire de Mântuitorul, ea a fost

dusă la ceruri de îngeri, nu prin puterea proprie, ca Mântuitorul. Să avem mare încredere în rugăciunile ei, că ea singură îi poate vorbi lui Dumnezeu-Fiul, ca o mamă unui fiu al ei.

Ziua Marinei Române este sărbătorită, în fiecare an, pe 15 august, fiind un eveniment de mare amploare care coincide cu sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului (Maica Domnului fiind și Ocrotitoarea marinarilor). Această tradiție combină ceremoniile militare și religioase cu spectacole și parade navale impresionante, desfășurate în porturile principale ale României.

Sărbătoarea Zilei Marinei a fost oficializată, pentru prima dată, la 15 august 1902 și, cu o scurtă pauză în perioada regimului comunist, a rămas una dintre cele mai iubite manifestări publice din România. Pe parcursul unui secol, manifestările au luat amploare, devenind un simbol al recunoștinței pentru activitatea marinarilor militari și civili. Mai multe detalii despre evoluția acestui eveniment pot fi aflate consultând site-ul Forțelor Navale Române.

În mod tradițional, cele mai spectaculoase demonstrații au loc în orașele-port de la Marea Neagră și de pe Dunăre: Constanța, Mangalia, Galați, Tulcea și Brăila. Programul include: parade navale cu nave militare, elicoptere și avioane ce survolează zonele de coastă și fluviale; exerciții demonstrative organizate de Forțele Navale, inclusiv Flotila Fluvială „Mihail Kogălniceanu” Brăila, care organizează simulări de luptă, scufundări și operațiuni de salvare; jocuri marinărești, cu tradiționalele competiții cu bărci, scufundări și cursa pentru prinderea „curcubeului” (butoiul de pe apă) sau a rațelor; ceremonii religioase (oficierea unei slujbe și aruncarea de ancore de flori în apă, în memoria marinarilor căzuți la datorie).

Anual, de Sfânta Maria Mare, în orașul nostru sunt organizate **Zilele Brăilei**, care reprezintă cel mai mare eveniment organizat de Primăria Municipiului Brăila. Zilele orașului au loc, în mod tradițional, în perioada 7-17 august, culminând cu sărbătoarea Zilei Marinei (15 August). Mai trebuie menționat aici faptul că, în municipiul Brăila, sunt trei biserici închinare Maicii Domnului: Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, situată pe Bulevardul Al. I. Cuza, zidită între 1909-1914, Biserica cu hramul „Nașterea Maicii Domnului”, situată în cartierul Hipodrom, zidită între 1999-2002 și Biserica Armeană „Sfânta Maria”, situată pe Calea Galați nr. 14, sfințită în anul 1871.

Ambasador al României în ținuturile Eladei: **CORUL „TRISON”** **de la Brăila**

Se cuvine să amintim aici evoluția unor inimoși brăileni pe scena unui festival internațional desfășurat, în luna iunie 2026, în bătrâna Eladă. Corul Mixt „Trison” al Școlii Populare de Arte „Vespasian Lungu” Brăila, dirijat de inimoșii profesori Marcica și Ștefan Lupu, a reprezentat Brăila și România la Ediția a XII-a a **International Music, Dance & Choir Festival „Singing in Paralia”**, desfășurat în perioada 24-28 iunie 2026, în Paralia Katerini (Grecia), sub egida **World Festival Association (WOFA)**.

Festivalul la care facem referire reunește anual ansambluri corale, formații de dans, orchestre și grupuri folclorice din mai multe țări, având ca scop promovarea patrimoniului cultural, încurajarea schimburilor artistice și consolidarea prieteniiilor dintre participanți, prin limbajul universal al muzicii și dansului. Motto-ul World Festival Association

(WOFA) - „We build bridges from nation to nation” - reflectă întocmai spiritul întregii manifestări culturale.

În cadrul serii de gală de la Paralia Katerini, Corul Mixt „Trison” al Școlii Populare de Arte „Vespasian Lungu” Brăila a evoluat alături de ansambluri din Lituania, Muntenegru, Republica Moldova, Polonia, Bulgaria și România, transformând piața centrală din pitorescul oraș grecesc într-un veritabil spațiu al dialogului intercultural și al bune dispoziții.

Le spunem, deci, celor de la „Trison”, alături de reprezentanții școlii la care își desfășoară activitatea: **„Felicitări coriștilor, profesorilor dirijori și întregii echipe pentru această frumoasă experiență artistică și pentru modul în care au reprezentat Brăila și România pe scena internațională!”**.

Marian GHEORGHE

Împăcare...

Nicolae MATEI

M-aș face-un râu și cursul lin mi l-aș întoarce
Să clipoces pe urme vechi înspre izvoare,
Să simt aproape stânca ce lacrimă își stoarce,
Nu vreau să mă prăvăl și să mă pierd în mare.

M-aș face-un pom la seva de-nceputuri,
Să uit de toamna ce ramuri verzi mi-a văduvit,
De iarna ce-mi întinde recile-așternuturi,
Să fiu în primăvară cu ramul înflorit.

Visez frumos, mă întristez că nu se poate
Să mă întorc în vremuri de-nceput, oricât aș vrea,
Se-nvârte roata timpului stăpână-n toate,
M-am împăcat cu gândul... trăiesc în toamna mea.

(Ibrianu, Grădiștea, Brăila, 2026)

HIMERĂ

Nicolae BĂCANU

Himeră dragă, gândurile mi-au secăt.
N-ai rămas nici măcar tu,
Nici măcar sufletul tău parfumat
În inima mea nu e decât Nu.

Mi s-au stins și privirile toate,
Nu te mai văd decât pe tine,
Privindu-mă cu ochi de miazănoapte,
Din zări ascunse, oarbe și străine.

Și, surd, îți visez speriate simțirile,
Răscolite petale de vântul hulpav.
Uneori îți sărut, rătăcit, amintirile
Și dorul mă bântuie straniu și grav.

Cum toate acestea-n vis le-am mai trăit,
Poate azi, poate mâine sau ieri,
Nu știu, nu pot, sau mi-am închipuit
Că iubirea ți-e doar un noian de păreri.

Și nu știu nici măcar dacă ești,
Dacă ai chip de umbră sidefată
Sau dacă m-ai iubit cu ochii-ți triști,
Sau dacă m-ai visat măcar o dată.

Scriitori brăileni într-un proiect cultural de anvergură

Liliana TOMA

A 18-a ediție a Taberei de Creație și Re-Creație „Bușteni - Poarta Bucegilor”, iunie - iulie 2026, și-a închis porțile, după un adevărat maraton cultural, cu un program diversificat, ce a reunit scriitori, artiști plastici, critici literari, ziariști, publiciști, bibliotecari.

Sub patronajul Asociației Universul Prieteniei, Iași - președinte fondator și organizator doamna Rodica Rodean - programul a cuprins câte două evenimente pe zi. Participanții la această amplă manifestare culturală au fost din toate provinciile românești, de la Iași, București, Brașov, Suceava, Constanța, Brăila, Galați, Câmpina, Ploiești etc. De precizat că au participat și doi scriitori brăileni, Liliana Toma și Neculai Băcanu, membri ai Cenaclurilor literar-artistice „Casa Speranței” - CARP „Ana Aslan” și „Alter Ego” Brăila.

I. În prima zi, am făcut cunoștință cu proiectele Comunității Rușilor Lipoveni din România - Filiala Iași și cu Universul Basmelor. Eu am avut nobila misiune de a prezenta activitatea celor două cenacluri brăilene și de a oferi colegilor atât antologiile Cenaclului „Alter Ego”, cât și revistele și suplimentul aniversar, editat la împlinirea a 10 ani de la înființarea Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” - CARP „Ana Aslan” Brăila.

II. Ziua de marți a fost împărțită în două secțiuni. Dimineața a fost

scriitori, unii dintre ei membri ai USR. Printre cei care au lecturat din ultimul volum apărut, au fost și cei doi scriitori brăileni, respectiv subsemnata, Liliana Toma, cu volumul „Tura de noapte”, proză suprarrealistă și Neculai Băcanu, cu volumul „Hotarele gândului”, poezie. În total, au fost 14 autori.

III. În prima parte a zilei de 1 iulie, am făcut o călătorie în fascinanta lume a poveștilor, pentru că cei mici își cer dreptul la magie, ne-am amuzat cu „Ursul Vasilică și înghețata”, carte a scriitoarei

organizată o excursie pe trasee montane, sub titlul „Bucegii - mereu surprinzători”, iar după-amiază am avut onoarea de a prezenta recente apariții editoriale ale unor

Irene Postolache, cea care a construit, în Bușteni, o Casă Magică plină cu cărți de povești.

Într-o atmosferă festivă, ne-am petrecut după-amiaza la Carnavalul cu tema „Majorat”, ne-am deghizat în tineri de 18 ani - vârsta pe care a împlinit-o Tabăra de Creație și Re-Creație. Am sărbătorit cu bannere, baloane, inscripționate cu „18th Happy Birthday”. Acest majorat inedit a fost doar pretextul pentru a specula inspirația, creativitatea, pasiunea, exercițiul scutierii, toate transformate într-un adevărat spectacol de bun gust, talent literar și actoricesc.

IV. În ziua următoare, am avut un atelier de creație la iarbă verde. Într-un cadru neconvențional, am creat, împreună, un foarte inspirat poem dedicat evenimentului, din care n-au

Doamna Rodica Rodean răsfoind paginile revistei „Casa Speranței”

lipsit umorul, jocul lingvistic, ludicul, spontaneitatea, emoția estetică.

Eveniment cu tradiție, deja, în cadrul taberei a avut loc și vernisajul unei expoziții de artă vizuală, prilej cu care am rostit câteva cuvinte despre tehnica mozaică în pictură, expozantul fiind, în același timp, pictor, scriitor și traducător. O parte importantă a zilei a fost aplicată prezentării colecției „Mirabile dictu”, realizată și moderată chiar de redactorul de carte, d-na Rodica Rodean, alcătuită din volumele a opt scriitori și maratonului de poezie care a reunit 29 de făuritori de frumos. Locul ales pentru aceste manifestări a fost Centrul Cultural „Aurel Stroe”, din Bușteni.

V. Vineri, în penultima zi, a avut loc un matineu cultural, cu deplasare la Librăria „Elstar”, din Câmpina, învitat de onoare fiind d-na conf. univ. dr. Anca Sârghie - critic și istoric literar, eseist, memorialist, teatrolog, biblioteconomist. Cu o activitate profesională de cercetare literară și scriitoricească deosebită, d-na profesor ne-a vorbit, printre altele, despre frumoasa prietenie intelectuală dintre dânsa și filosoful Constantin Noica, ne-a dezvăluit motivele pentru care Lucian Blaga și-a pierdut postul de profesor la Catedra de Filosofia Culturii a Universității „Babeș-Bolyoi”, din Cluj, subliniind aspecte inedite din viața profesională și personală a celor două embleme ale culturii naționale.

VI. Activitatea din ultima zi a taberei a cuprins notele de jurnal și impresiile adunate de-a lungul săptămânii, beneficii, tehnici de scriere, contacte, energii creatoare, proiecte avute în vedere pentru următoarea întâlnire.

Rezultatele acestor prodigioase activități se vor concretiza în viitoare producții literare. La Mulți Ani, artizanilor și plăsmuitorilor de lumi magice și extraordinare!

Întâmplări în zona FILTRULUI DE POLIȚIE

Florin BURTEA

S-a întâmplat în primăvara anului 2000. Fusese împușcat un membru important al social-democraților din Deva, cunoscut om de afaceri, iar autorul crimei, după spusele martorilor, părăsise locul faptei în viteză, cu un autoturism *Volkswagen Passat* închis la culoare, fără numere de înmatriculare. Întrucât orașul Cugir se învecinează cu județul respectiv, s-a instituit un filtru permanent pe drumul european care străbătea cele două județe, în scopul prinderii asasinului. Filtrul era format din polițiști din urbea noastră și posturile comunale arondate.

În acea seară mi-a venit rândul să efectuez serviciul, în filtru. După ce am intrat în dispozitiv împreună cu colegii mei, ne-am apucat de treabă și am oprit în trafic o mulțime de autovehicule care parcurgeau drumul european. Lângă filtru se aflau două popasuri turistice: Hanul *Șurianu* și Hanul *Balomir*, situate de o parte și de alta a drumului. Să tot fi fost pe la miez de noapte când, din Hanul *Șurianu* a ieșit unul din preoții comunei Șibot. Era îmbrăcat în sutană, se afla sub influența băuturilor alcoolice și de mână ținea o tânără, cunoscută ca fiind prostituată. Se clătina pe picioare. A mers împreună cu femeia până la autoturismul său, aflat lângă han; s-au urcat împreună în mașină și au plecat spre Șibot. Un coleg din filtru, plutonierul Dumitru Oroș, a început să râdă în hohote, spunându-ne:

- Popa Stanciu, beat, pleacă cu Manuela, prostituata!

Deși m-a bufnit și pe mine râsul, i-am spus polițistului de la circulație, plutonierul major Silviu Gliga, să plece imediat cu autoturismul de serviciu și să-l oprească pe preot. Acesta a pornit în viteză cu semnalele acustice și luminoase în funcțiune și la vreo doi kilometri distanță de locul unde ne aflam a reușit să-l oprească.

Polițistul ne-a comunicat prin stația de emisie-recepție că părintele este recalcitrant și nu vrea să coboare din autoturismul *Dacia 1300*. I-am ordonat plutonierului Marin

Șandru să se ducă și să-i acorde sprijin colegului nostru, iar după ce a plecat am telefonat ofițerului de serviciu de la poliția urbei ca să-l trimită pe celălalt polițist de la Formațiunea Rutieră să se ocupe de preot, deoarece plutonierul major Gliga se afla în dispozitivul nostru și nu avea voie să-l părăsească.

La scurt timp, cu un autoturism de serviciu a venit plutonierul adjutant Mircea Almășean însoțit de un subofițer de la *Ordine Publică* care i-au preluat pe preot și pe tânără și i-au dus la poliție pentru cercetări. Părintelui Stanciu i s-a întocmit dosar penal și i-a fost ridicat permisul de conducere. Auzisem și eu că bea, dar nu-l văzusem niciodată beat până atunci. Părintelui Stanciu i se potrivea zicala: *Fă ce zice popa, nu ce face popa!*

Filtrul în acea zonă a continuat și, la câteva zile după aceea, a fost împușcat mortal plutonierul Sașa Disici din Timișoara, care, tot dintr-un astfel de filtru, a pornit în urmărirea unui autoturism ce nu a oprit la semnalul polițiștilor. Din mașina pe care o urmărea s-au tras focuri de armă ce l-au lovit mortal pe bravul apărător al legii.

După un timp, s-a reușit identificarea asasinului polițistului - un individ deosebit de periculos. Oamenii legii au reușit să-i găsească locația, unde l-au înconjurat, l-au somat să se predea pentru că nu ar fi avut nicio șansă de scăpare, dar ucigașul polițistului a preferat să se sinucidă cu pistolul pe care-l avea asupra sa. Anchetatorii au stabilit apoi că au fost împușcați cu același pistol și polițistul Sașa Disici, dar și omul de afaceri din Deva. Acest individ, care-l omorâse pe colegul nostru, îl asasinase și pe afacerist, cercetările fiind, astfel, finalizate în cele două cauze de omor.

Cenacul Literar Artistic „Casa Speranței”, binecunoscut și de români de dincolo de Prut

Motto: „Sufletul să fie totdeauna ca gândul, gândul ca vorba și vorba ca fapta, căci numai astfel vei obține un echilibru statornic între lumea ta cea mică dinăuntru și lumea din afară”. (Livi Rebreanu)

Noi, membrii Cenacului, pășim cu îndrăzneală prin lumina realizărilor la care am ajuns cu destule osteneli și chiar sacrificii personale. Și dacă eu am ales Brăila, da, poate Brăila m-a ales pe mine, nu se știe, cert este că eu am hotărât să scriu despre relația Cenacului Literar-Artistic „Casa Speranței” cu confrății mei de pe celălalt mal al Prutului. Mai ales cu cei din Cahul, de unde am venit. Căci nu poți,

frate, așa, să te rupi deodată de locul unde ai văzut lumina zilei (la Frumușica mea dragă), unde ai crescut, te-ai format ca personalitate, unde ai construit o casă, chiar două, ai crescut și educat trei copii. Revii la acel loc ori de câte ori te duce gândul.

În locul acela nu am fost o umbră a pământului, am făcut voluntariat timp de 16 ani. A doua mea carte, „Caligrafia ASTREI la Cahul. Anii 1998-2014”, a fost lansată, mai întâi, la Cahul, în cadrul lucrărilor celei de-a 116-lea Adunări Generale a ASTREI, în 2024, apoi în ianuarie 2025 a fost lansată și la Brăila. A prezentat cartea prof. Octavian Osanu, membru al Cenacului „Casa Speranței” aparținând As. CARP „Ana Aslan” Brăila.

Prof. Doina FOCSA

Răscolind desaga mea cu amintiri, neapărat zăbovesc, cu mare drag, asupra celor mai frumoase și utile fapte. Recunosc că, încă, nu am făcut totul. Toate bucuriile și „laudele” mele provin din diferite surse și când îmi amintesc de oamenii buni care mi-au oferit aceste momente, nu-mi rămâne decât să le mulțumesc cu plecăciune. Faptele dumnealor sunt laudabile și memorabile.

Menționez aici pe scriitoarea Violeta Craiu, membră a Cenacului, care a făcut o donație de carte destul de generoasă, din propria bibliotecă, în două tranșe - în anul 2022 și în anul 2025. Am plecat la Cahul cu mașina burdușită cu cărți pentru Universitatea „B. P. Hașdeu”, pentru Biblioteca „Andrei Ciurunga”, pentru Liceul Teoretic „Ion Creangă”. La volan era soțul doamnei Violeta Craiu, dl. Costel Cârjan. Au avut loc întâlniri cu rectorul Universității „B. P. Hașdeu”, Segiu Cornea, cu prorectorul Liudmila Chiciuc, cu directorul Bibliotecii „Andrei Ciurunga”, Rodica Dermengi, cu bibliotecarii de la universitate. Drept răsplată, doamna Violeta Craiu a primit scrisori de mulțumire.

Despre laudabilul gest al scriitoarei Violeta Craiu am inserat un material amplu în revista „Casa Speranței”, nr. 4/2022, însoțit de poze. În cadrul

acestor întâlniri am promovat și distribuit revista „Casa Speranței”, care a ajuns, astfel, pe rafturile bibliotecilor din Cahul și din Frumușica. „Microbul” doamnei Violeta Craiu l-a molipsit pe un alt membru al Cenacului, dl. Ionel Jecu, care a donat un lot de carte pentru copii, bibliotecii din satul meu natal, Frumușica. La fel, și dumnealui a primit o scrisoare de mulțumire, pe care am publicat-o ulterior în revista „Casa Speranței”.

Revista „Casa Speranței”, editată de As. CARP „Ana Aslan” Brăila, am

distribuit-o și la Chișinău. Fie am plecat eu, fie am expediat-o prin poștă - știm bine că serviciile poștale nu sunt ieftine. Au citit și citesc revista noastră prietenii mei: profesori universitari, profesori, ziariști, elevi de-ai mei din Frumușica sau Cahul, care s-au stabilit în Chișinău, rude.

În iureșul timpului și în vârtejul zilei de azi am scris și am publicat în revista „Casa Speranței” materiale despre personalități din Republica Moldova: poetul martir Andrei Ciurunga, originar din Cahul, Nicolae Dabija, academician și publicist din Chișinău; despre Cimitirul românesc de la Țiganca; despre sistemul de învățământ din Republica Moldova de până la 1990; despre obiectivele turistice; despre participarea mea la videoconferințele transfrontaliere cu referire la învățământ: Școala „I. L. Caragiale” Brăila cu școli din suburbiile Chișinăului; despre deportările din anul 1949 în Basarabia; despre ASTRA Cahul; despre tradiții și obiceiuri. Și la Cahul, dar și la Chișinău mi s-a spus: „Doina, tu știi să atingi suflete!”.

Amintesc, de asemenea, că am distribuit revista „Casa Speranței” nu numai în Republica Moldova, ci și în multe țări din Europa (Ucraina, Italia, Franța, Portugalia, Germania, Turcia, Israel), unde sunt stabiliți români din Basarabia sau din România.

ANUL BRÂNCUȘI

Madrigale

de Ionel NEGRUȚ

IMORTALIZARE

Obicei din moși-strămoși,
Un sărut primit la poartă,
Visul anilor frumoși
Prin Brâncuși ajunse artă.

NEMURITORII

Dăinuirea nouă ni s-a dat
Prin artiști și nu sus'puși
Veșnicia s-a născut la sat
Infinitul... la Brâncuși.

PUTEREA CREDINȚEI

Din creația regească
Unde suntem introduși
Nu putea ca să lipsească
„Rugăciunea” lui Brâncuși.

LEGĂMÂNT

Creator cu gândul sfânt,
Prin „Coloana Infinită”
A unit acest pământ
Cu a cerului ispită.

DETAȘARE

C-un Brâncuși monumental,
Țargu-Jiu deja-i pe hartă
Un reper universal
Piatră de hotar în artă.

Distincție binemeritată

Pe 2 iulie 2026, **Corina-Elena Burtea**, membră a Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”, a primit Premiul al III-lea, la Secțiunea Proză scurtă, la cea de a XV-a Ediție a Festivalului-concurs Internațional de Creație Literară „Bogdania”.

Evenimentul a avut loc la Muzeul Vrancei, din municipiul Focșani, cu lucrarea „Babele de la Ulmeți”.

De menționat că povestirea a apărut mai întâi în revista „Casa Speranței”, an 12 nr. 3 (49) din septembrie 2025. Doamna Burtea a relizat și alte lucrări interesante ce vor fi publicate în revista noastră.

O șansă pentru tinerii pasionați de pictură

TABĂRA DE PICTURĂ DE LA BRĂILA

Înscrieri până la 30 august

Copiii și tinerii pasionați de pictură și desen au ocazia să-și exercite abilitățile și să intre în posesia unor premii în bani, înscriindu-se la un eveniment organizat, anul acesta, de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale (Centrul de Creație) Brăila. Este vorba de **Simpozionul de Artă Plastică (Tabăra de Pictură) 2026**, înscrierile urmând să se deruleze până pe data de 30 august 2026.

Simpozionul se adresează copiilor și tinerilor din Brăila și din toată România, cu vârste cuprinse între 7 și 20 de ani. Este un eveniment competitiv care dezvoltă cunoștințele, gustul estetic și deprinderile artistice ale participanților, stimulează potențialul artistic și creativ, antrenându-le, în același timp, imaginația, concentrarea și capacitatea de sinteză. Evenimentul promovează, totodată, originalitatea în creațiile personale, descoperă și promovează noi talente. Tabăra de Pictură 2026 include două secțiuni, Pictură și Desen, fiecare având la dispoziție premii în bani. Cele mai bune lucrări de la cele două secțiuni vor fi răsplătite cu următoarele premii: Premiul I (450 lei), Premiul II (350 lei), Premiul III (250 lei) + trei mențiuni a câte 150 de lei fiecare.

Tema Simpozionului de Artă Plastică 2026 este: „**Anotimpuri brăilene**”. Potrivit organizatorilor, tema poate fi una generală, cu referire la cele patru anotimpuri (primăvară, vară, toamnă, iarnă) văzute prin ochiul artistului aflat în vizită la Brăila. De asemenea, ea poate face referire la Anotimpuri brăilene în era personalităților marcante ale culturii: Fănuș Neagu, Hariclea Darclee, Panait Istrati, Johnny Răducanu, Nicu Alifantis etc.

Fiecare concurent are dreptul să se înscrie la o singură secțiune,

CONSILIUL JUDEȚEAN BRĂILA CENTRUL JUDEȚEAN PENTRU CONSERVAREA ȘI PROMOVAREA CULTURII TRADIȚIONALE BRĂILA PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BRĂILA

**SIMPOZION DE ARTĂ PLASTICĂ
TABĂRĂ DE PICTURĂ 2026**

TEMA CONCURSULUI

ANOTIMPURI BRĂILENE

Tema poate face referire la cele patru anotimpuri, în Brăila, sau la anotimpurile brăilene în era lui Fănuș Neagu, Hariclea Darclee, Panait Istrati, Johnny Răducanu, Nicu Alifantis etc., personalități marcante ale culturii brăilene.

Participanți cu vârsta între 7 și 20 de ani, din întreaga țară.

**O SINGURĂ SECȚIUNE, LA ALEGERE:
PICTURĂ SAU DESEN** **O SINGURĂ LUCRARE
ÎN FORMAT A3**

• ÎNSCRIERI până pe 30.08.2026, prin e-mail: simpozion.pictura@gmail.com
• JURIZAREA: 01.09-01.10.2026
• ANUNȚAREA CÂȘTIGĂTORILOR: 13.11.2026

C.J.C.P.C.T. Brăila,
Piața Traian nr. 2,
tel.: 0239.614.710

[f /Centrul.de.Creatie.Braila](https://www.facebook.com/Centrul.de.Creatie.Braila)

Pentru detalii consultați
Regulamentul Simpozionului
pe pagina web a instituției:
centruldecreatiebraila.ro

Logo-uri: Botoșani, AGROPRES, SUTEL, SUTEL, Jurnalele Brăila, DALLA, WOODA, OS, Magic, ROCK, INFEST, B&B.

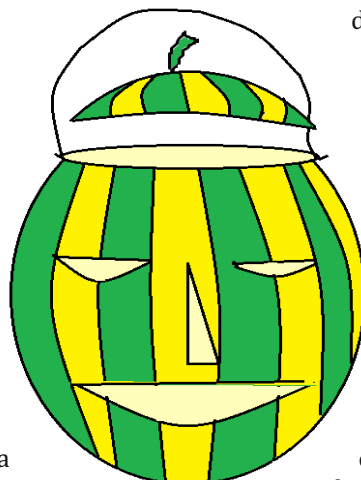
Bibicu aduce lumina

Text și desen de
Lică BARBU

Tata, când a venit de la serviciu, a adus doi pepeni. Unul mare, uriaș și unul mai micuț. Botezătorul din mine le-a și pus câte un nume. Pe uriaș l-am poreclit „Butoi”, iar pe cel mai mic „Bibicu”. Tata a hotărât să-l păpăm mai întâi pe Butoi, iar Bibicu va fi o surpriză. N-am prea înțeles eu ce „surpriză” poate fi un pepene. Nu mă tenta altceva decât tăierea lui.

Ta-na-na! A apărut tata cu Tăiosu, cuțitul

mare de bucătărie, a răsucit un pic pepenele, ca să aleagă locul potrivit pentru tăiere și harșt-harșt, i-a zburat capacul. Un cerc roșu-roșu înconjurat de un alt cerc alb-verzui mă atrăgea salivând la răcoarea și dulceața lui. Tăiosu își continuă misiunea, despicându-l pe Butoi felie cu felie. Părrr-părrr, se auzea trosnind Tăiosu în Butoi. Când a terminat tata de tăiat, Butoi s-a

deschis ca o floare cu petale mari, roșii-brumării. La mijloc trona „cocoșul”.

Bineînțeles că mi-a revenit onoarea să savurez singur această minunăție gustoasă a lui Butoi. Am tăiat cu Ciontu, alt cuțit de bucătărie, câteva feliițe din „cocoș” și mă prefăceam că mănânc delicat. O înghițitură, două. Apoi, n-am mai rezistat. Am intrat cu toată gura în Butoi și devoram ca un șoricel, fără să mai răsuflu. Eram un tocător de pepene. Nu mai țineam cont și zeama curgea pe cămașuță, pe pantaloni, ba chiar și în papucei aveam zeamă de pepene. Sunt

lacom, ce să fac?

Și a venit surpriza! Tata l-a luat pe Bibicu, i-a tăiat capacul și l-a scobit înăuntru. Conținutul l-au păpat iubitele lui Ghiță. El nu. E gânsac educat și mergea țănoș printre ele, gâgăind serios ca șef de cârd. A gustat și el un pic din cojile lui Butoi, așa, de chichimosu.

După ce a tăiat în coajă câteva găurele, Bibicu semăna cu un cap de om. Avea ochi, nas și gură. La cererera mea, i-a „tăiat” și două urechi. În el a pus o lumânare aprinsă. Bibicu a prins viață și după ce i-a legat o sforicică lângă capac, tata mi l-a dăruit.

- Uite! Primul felinar din viața ta.

Nici nu am mai așteptat instrucțiuni. Țuști! Direct în stradă. Se înserase și Bibicu îmi lumina calea. Ce minunat! Ca-n povești. Și ce credeți, oameni dragi, că am întâlnit în stradă?

Toți prietenii mei aveau câte un felinar! Eram așa de surprinși, că nu am avut cuvinte să ne vorbim. Nu ne venea să credem că tuturor, în același timp, ni se întâmpla același lucru.

Zburlita avea unul făcut dintr-un dovleac, dar nu mai conta. Eram bucuroși și fericiți. Prietenia noastră era legată prin lumina felinarelor. Se vedea pe chipul nostru. Am stat prinși de mânuțe până când luminițele din felinare abia mai pâlpâiau.

În liniștea serii, un cor de greieri fredona melodia Prieteniei.

Apariție editorială

Scriitorul Mihai Vintilă și-a lansat volumul „Nimic despre Tanti Elvira”

Scriitorul, publicistul și criticul **Mihai Vintilă**, membru fondator al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”, și-a lansat romanul „Nimic despre tanti Elvira”, apărut la Editura Cișmigiu Books. Evenimentul a avut loc pe 3 iulie 2026, la Librăria Cărturești, de la Brăila Mall, în prezența autorului și a iubitorilor de literatură din Brăila. Au vorbit despre cartea distinsului coleg de cenaclu Mircea Cărbunaru și Leonard Neculae. A fost o seară dedicată exclusiv lecturii sub deviza: „Cărți care rămân. Întâlniri care inspiră”.

Redăm mai jos cuvintele scriitorului **Mircea Cărbunaru**:

„Este un roman confesiv, plin de umor, scris cu nostalgie interbelică, dar plasat în perioada tulbură a anilor '90. În centrul poveștii se află două personaje pe cât de interesante, pe atât de controversate: un inginer care predă istoria ca profesor suplitor și care îl îndrumă, într-o cursă electorală, pe un psiholog ce predă Cultura civică, tot ca suplitor.”

De fapt, sunt două simboluri ale ratării, care își caută pedestalul pe care să urce cu ajutorul politicii și protagoniștii unei campanii electorale pline de neprevăzut. „Nimic despre tanti Elvira” este o carte despre Brăila, despre oameni și metehnele lor; o fereastră prin care poate fi privită societatea în forma ei frustă, fără farduri. Mihai Vintilă își dezvăluie în acest roman o latură literară neașteptată, marcată de detașare, sensibilitate, un fin simț al umorului și observației, pe care m-am bucurat să o descopăr. Vă invit și pe voi să descoperiți acest univers interior surprinzător”. (Marian GHEORGHE)

ICOANE PICTATE

de Tincuța GHERGHICEANU,

membră a Cenaclului Literar Artistic „Casa Speranței”

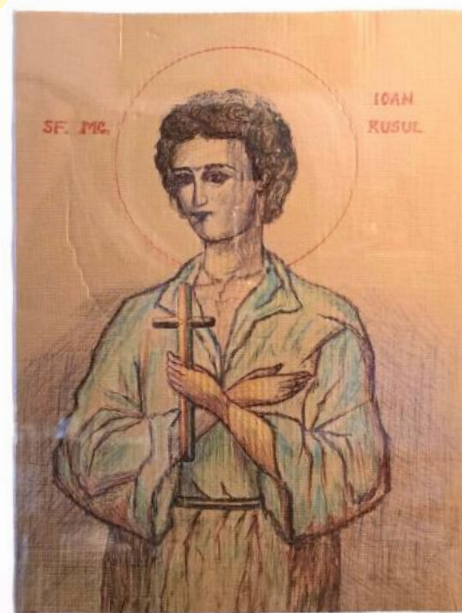
„Maica Domnului Legănătoarea”, numită și „Cântecul de leagăn al Maicii Domnului”, „Purtătoarea de grijă” sau „Peruanskaia”, este o icoană rară și

foarte iubită de credincioși. În această reprezentare, Maica Domnului arată grija neîncetată față de fiii ei duhovnicești, asemenea unei mame care își ocrotește copilul zi și noapte.

În tradiția ortodoxă, icoana este cunoscută ca „Purtătoarea de grijă”, pentru că Maica Domnului vine grabnic în ajutorul celor apăsăți de necazuri, lipsuri și dureri. Ea devine zid de apărare pentru cei ce se roagă cu credință și lacrimi, mijlocind înaintea Fiului său pentru pace, luminare și întărire sufletească. Icoana originală se află în Sfântul Munte Athos, la Mănăstirea Xenofont, loc de rugăciune și binecuvântare pentru pelerinii care caută mângâiere și ajutor sub Acoperământul Maicii Domnului.

Sfântul Ioan Rusul, cunoscut pentru blândețea, răbdarea și dragostea sa față de Dumnezeu, a rămas peste veacuri un exemplu de curăție sufletească și nădejde pentru cei aflați în suferință. Viața sa ne învață că adevărata libertate se află în credință, iar lumina inimii nu poate fi înlănțuită de nicio încercare a lumii.

Prin culori, liniște și rugăciune am încercat să așez în această icoană o parte din evlavia mea, dorind ca chipul Sfântului Ioan Rusul să aducă acelor care îl privesc pace, întărire și speranță.

FABULA - PE GUSTUL TUTUROR

Prof. Jenică CHIRIAC

Fără a dezvolta tema, amintim bunăoară că fabula, ca gen literar epic, are o vârstă venerabilă în istoria scriiturilor. Se știe că un precursor al speciei a fost Esop, care, în proză, compunea scurte povestiri alegorice educative. Între veacurile VII și VI î.Hs., Babrios și Fedru au prelucrat în versuri acele povestiri moralizatoare. Mai este de arătat că scrierea „Esopia” s-a constituit ca izvor de inspirație pentru o sumă de fabuliști moderni, dintre care menționăm pe La Fontaine, Krîlov și Lessing. La noi, au performat, la începuturi, Anton Pann, Grigore Alexandrescu și Donici.

În continuare, îmi face deosebită plăcere și onoare să prezint o „tânără speranță”, o talentată poetă și fabulistă. Deși, biologic, a depășit trei sferturi de veac de viață, are deplină vitalitate, are spiritul tânăr. Mamă a patru copii, bunică a cinci nepoți, dar și străbunică, doamna **Virginia Stanciu** și-a pus problema cum își poate bucura urmașii, dar și pe toți copiii. Așa și-a descoperit vocația, talentul primit de la Bunul Dumnezeu: scriitura de poezie. Așa și-a dedicat pana literaturii pentru copii, fabulei de factură novatoare. Aproape că nu există viețuitoare, personaj din regnul animal, căruia poeta să nu-i fi insuflat viață, gândire și grai prin personificare.

Cărțile Domniei Sale sunt adevărate bijuterii literare, atât prin conținutul de idei, prin versificația clasică, după prozodie, dar și prin aspectul grafic conferit de ilustratorul Gicu Popa. Sunt cărți pentru copii, dar pot fi lecturate, cu aceeași plăcere, de părinți și bunici la ceas de tihnă, la gura sobei.

Neobosită creatoare de frumos, doamna Virginia a oferit tiparului peste o duzină de volume, vreo două de poezie, restul de fabule. Stilistic vorbind, fabulele autoarei se disting prin originalitate. Bunăoară, n-a

**Amintire de la ultima
lansare de carte
a Virginiei Stanciu**

copiat alți autori care-și încheie creațiile cu o morală explicită. Învățămintele sale se deduc din conținutul fabulei. De fapt, personajele sale n-au împrumutat vicii specifice umane.

Avem în față o tânără poetă, o fabulistă de talent, o tânără membră a Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”, care, deja, a semnat poezii în paginile revistei „Casa Speranței”. Ne exprimăm convingerea că autoarea de fabule Virginia Stanciu ne va încanta în continuare cu versurile sale de suflet, cu inspiratele fabule, cu cărțile pentru copii și bunici.

Fie ca zicerea Anei Aslan: „**Nu contează cât trăiești, contează cum trăiești**” să-și afle corespondent în existența sufletului tânăr al prietenei Virginia, iar testamentul său literar: „**Nemuritor mai poți rămâne/ Cu numele pe-o carte scris/ Citită-n grabă de oricine/ Deși ființa ta s-a stins**” să fie veșnic doar în primele două versuri, că de citit n-o citim „în grabă”. Așa să fie!

Antilopa, crocodilul și hipopotamii

O antilopă venită să se adape,
Neatentă în jur, pe aproape,
A fost prinsă direct de pe mal
De un crocodil ce-a sărit din val,
Preocupat s-o țină, să nu plece
Când o întoarce repede s-o-nece.
Dar antilopa, cu noroc, a scăpat
Și, ajutată, a reușit de s-a salvat,
Căci hipopotamii, care făceau baie,

S-au oferit, văzând că are nevoie,
De l-au înconjurat roată, fără ocol,
Punând viața reptilei în pericol
Care i-a dat drumul antilopei
Și s-a scufundat pe fundul apei.
Mulțumit fiind că a scăpat cu viață,
N-a mai scos capul la suprafață!
Dar la fel este și-n lumea umană:
Unii se dau la fund când pică-n capcană.

Lupul și vulpea

Lupul, căutând peste tot hrană,
Văzu o vulpe năpârlită, sărmană.

Mirat, se uită lung și-o întreabă:

- Tu ce cauți și cu ce treabă?

Domeniul mie îmi aparține,

De ce ai intrat fără rușine?

Vulpea, șireată, i-a răspuns:

- După un iepure am pătruns,

Iar acum tare mă grăbesc,

Nu am timp să mai vorbesc.

Și, îngrijorată, plină de spaimă,

Speriată, stăpânită de teamă,

Văzând lupul mângâiat de vânt,

I-a spus:

- Noi suntem rude, pe cuvânt!

Avem din trecut aceeași rădăcină,

Ne tragem din câine, nu-s o străină.

Suntem veri amândoi de mai departe,

Cine vrea originea să o dezgroape!

Și nu mai fi cu mine așa de rău,

Tot câine a fost și strămoșul tău.

Lupul, auzind, a urlat în disperare:

- Nu accept o jignire atât de mare!

Nu avem deloc asemănare,

Pleacă din fața mea, la plimbare!

Rudenie e doar în mintea ta,

În viața mea tu nu ai ce căuta.

S-ar revolta animalele să audă,

Ar începe toate de mine să rădă.

Mergi și-n urmă nu te mai uita

Și niciodată să nu spui așa ceva!

Vulpea, supărată, făcută de ocară,

Văzu cum lupul n-o vrea verișoară.

Dar și în lume se întâmplă foarte des,

Mulți își ascund originea, din interes.

Gâlceava legumelor

Angela BURTEA MOȘESCU

O roșie ajunsă la maturitate, aproape coaptă, se tot legăna când în stânga, când în dreapta, ca și când și-ar fi făcut loc de trecere prin mulțime sau să atragă privirile celorlalte legume aflate în jurul său. Acoperită pe-o parte de frunze, părea total nemulțumită, căci mândrul Soare n-o mângâia îndeajuns. Ar fi vrut să crească mai mare și mai repede, mai dolofană și mai

cărnoasă, să strălucească de-atâta culoare și frumusețe. Voia să fie arătată lumii, să fie atinsă delicat și admirată de fiecare trecător, să moară de ciudă suratele ei, iar vecinele să-și întindă gâturile spre a prinde măcar o vorbă din laudele care i-ar fi fost aduse.

Ah, sunt atât de supărată, nici astăzi nu mă cuprinde Soarele așa cum aș vrea! De-aș putea să rup măcar o frunză din învelișul ăsta, m-aș răsfăța după pofta inimii, iar roșul obrazului meu ar întrece chiar și roșul bujorului înflorit, șopti ea total nemulțumită.

În partea opusă, un ardei gras, galben-portocaliu, surprinse toată foiala și nemulțumirea vecinei sale. O urmărea de câteva zile și râdea în sinea lui. De data aceasta, zâmbi provocator, apoi șopti:

- Veșnic neliniștită, dragă roșioară! După cum bine observ, iar ești supărată. Nimeni nu-ți intră în voie, nimic nu te mulțumește!

Roșia ridică ochii, fixându-l cu o privire rece. Nu era pentru prima dată când o ironiza, iar acum chiar nu voia să tacă și zise supărată foc:

- Măi umflatule, iar n-ai loc de mine? Ca mâine ajungi în salată sau umplut cu carne și orez! O să dai în clocot și-o să-ți dispară pofta de-a vorbi!

- Vei avea aceeași soartă, îngâmfato! De când ai crescut puțin mai mare, tot nemulțumită ești. Crezi că nu te-am văzut cum ai împins-o pe sorăta, aruncând-o fără milă la pământ, numai ca să-ți faci tu loc?

- Ia uite, cine vorbește! Tu nu i-ai acoperit pe frații tăi prin mărimea ta? Ai crescut cât un bostan, gospodina va avea nevoie de-o oală specială ca să te fiarbă.

- Sau poate se vor sătura vreo cinci oameni din trupul meu robust... continuă ardeiul. Există și varianta aceasta, doar tu ai amintit!

- Vai, cât ești de mărinos, dolofanule! Mai bine ai privi în jos, pământul e uscat, mi-e teamă să nu mori de sete înainte de-a fi cules. Vei rămâne un biet ardei ofilit, moale și obosit. La

păsări vei ajunge!

- Nici soarta dumitale nu va fi diferită, vecinică dragă! Preocupată de iubirea Soarelui, nici n-ai observat că ți-a apărut deja o pată pe obraz. Mă tem că nici în salată nu vei fi bună! Expoziția la care visai rămâne un vis, unul neîmplinit! Sigur vei fi transformată în bulion, suc sau pastă pentru mâncare. Hai, încearcă să-ți găsești locul!

Și cum se tot framânta roșia, numai ce o lovește găleata stăpânului, care tocmai ce intrase în grădină, și cade pe pământ, crăpându-se. Ardeiul, care n-o slăbise din priviri, tresări. Auzise un geamăt scurt și ultimele cuvinte ale roșiei: *Vaaaaii! Ce lovitură! Ce durere!*

Și dintr-odată, tăcerea cuprinse tot locul; nici frunzele nu se mai mișcau, nici legumele nu mai vorbeau. Venise vremea culesului. De două ori pe săptămână legumele erau adunate și repartizate în funcție de calitate: care la piață, care la bucatărie.

Emoția acestora era trăită din plin! Oare unde va ajunge fiecare?

Cules și el, ardeiul trona pe masa din bucatărie, fiind admirat de toți ai casei. Într-un colț, pe o farfurie, vecina lui, roșia, aștepta să fie trântită în oala cu ciorbă: zdrobită, cu pielea curățată și pata îndepărtată. Ce

soartă! Ardeiului i se făcu milă. *Va fierbe în clocote, e ceea ce nu-și dorea! Doar gustul bun și aromat va rămâne din ea*, își spuse el. *De, soarta legumelor!*

Și-ntr-o clipă își auzi stăpânul:

- Rozico, ia ardeiul ăla gălbior și vreo două roșii gogonate, o ceapă și-un castravete și fă o salată! Poate adaugi și vreo două frunze de pătrunjel! Așa, așa, că doar n-am muncit degeaba până acum!

Ardeiul păli de durere, despre el se vorbea. Va fi tăiat în fâșii mici și subțiri, va fiamestecat cu alte legume, apoi savurat cu plăcere. Trist, dar mai puțin dureros. Măcar nu fierbe sub puterea focului încins! Ardeiul închise ochii, strânse din dinți, apoi șopti:

- Biata roșie! Și cât de mândră era! Da, da, era și frumoasă...

Pe la ora prânzului, sunetul tacâmurilor răsună înăbușit. Legumele proaspete și pline de vitamine făceau deliciul unei zile de vară, iar stăpânii zâmbeau satisfăcuți de-atâta bunăstare culinară. Răutatea, invidia și cearta dispăruseră ca prin minune...

CATRENE

de Ionel JECU

ÎN BRĂILA

Am băut la Chiralina
Vin roșu cu mândra Lina
Care șade în Vidin,
Nepoată de-a lui Codin.

CEASUL DIN CENTRU

Ca să văd ora exactă
Când sunt în oraș mă duc
Mașinăria e intactă
Însă ceasul n-are cuc...

PESCĂREASCĂ

Zise un crap către o știucă:
Mi-a venit vremea de ducă!
Du-te, i-a zis și s-a dus
Tras de un pescar în sus.

EPITAFURI

EPITAFUL UNUI COJOCAR

Cu cojocul necărpit
El a trăit ani destui
În sfârșit, i s-a găsit
Ac și de cojocul lui!

EPITAFUL UNUI ORATOR

E-ngropat un orator
Sub aceste frunze ude
Și-acum o vorbi de zor,
Dar cine îl mai aude?

EPITAFUL

UNUI EDUCATOARE

Doamna asta de sub cruce
S-a dus dintre muritori,
Dar nu știi ce-o să educe:
Îngerăși sau drăcușori?!

EPITAFUL UNUI LENES

Pe pământ cât a trăit
Zi și noapte a dormit,
Însă somnul de sub cruce
I se pare mult mai dulce.

EPITAFUL UNUI TĂCUT

Nu spunea nimic pe față,
Deși n-avea legământ.
Învățat să tacă-n viață
Tace și acum... mormânt.

INSCRIȚIE PE CRIPTA

UNUI SPĂGAR

Doarme-aicea sub arțar
Somnul de veci un șpagar.
Nu-l trezi, domnule dragă,
Că va cere din nou șpagă!

EPITAFUL UNUI CÂNTĂRET

În vile mari, etajate,
A cântat în si-bemol.
Trecut în eternitate
Cântă acum la... sub-sol!

Cândva, când portul era inima orașului

Cu prilejul Zilei Internaționale a Dunării, Muzeul Brăilei „Carol I” - prin strădania doamnei Camelia Hristian - a postat un articol interesant despre Portul Brăila, preluat din ziarul „Realitatea ilustrată”, publicat în 13 ianuarie 1932, sub titlul „Oameni și porturi”, semnat de N.Papatanasiu. Redacția noastră îl redă mai jos cu exprimările din acea vreme, tocmai pentru a nu altera atmosfera de epocă. Este un reportaj ce prezintă aspecte și efecte ale finalului crizei economice care a bântuit întreaga lume începând cu anul 1929.

În urmă cu APROAPE UN SECOL...

Dacă încerci să îmbrățișezi într-o privire Brăila, *apo to Yatziti*, cum spun grecii din port, adică dinspre Ghecet, ea nu se desvăluie decât în parte: docurile, șantierul și pescăriile, magaziile de cereale - și tocmai sus, pe dâmb, Grădina Publică, cu turnul de apă, durat în ciment: ciudat mausoleu. Portul, cu danele lui, cu pontoanele, cu șiragurile de șleपुरi goale, cu cele două-trei vase uriașe de mare, negre sau roșii - adevărați titani pe lângă remorcherele locale - acest port cu palatul alb al agenției NFR- ului, în fața căruia vine să acosteze „Gălățeanul”, vaporul „Principele Mircea”, alb ca o lebdă, portul cu clădirile fumurii, cu fabricile inactive, cu tramvaiul, același ca-n cărțile poștale de-acum cincisprezece ani, gonind spre docuri, de unde se-ntoarce gol, pentru că n-are pe cine aduce în oraș - Portul Brăilei îl ai în față, coborând de pe pontonul „pasagerului”. Se deapănă aici un film, cu încetinitorul, obositor și enervant. Viața portului s-a risipit, s-a stins. Elevatoarele, aceste ciudate animale mișcătoare care mi-au uimit copilăria cu hurelul și forma lor, cu jocul brațelor și al roților (ceea ce le dădea un aspect de automat dintr-o baracă de panair) au încremenit acum, lângă șlepurile cu hambarele goale, lângă remorcherele cu cazanele stinse. Apele fluviului își scriu cu poleială firul, în mijloc. Acolo, cursul e mai repede, mai năvalnic. La chei, unde le molipsite parcă de atmosfera întregului port, sunt mai molcome, untdelemnii, lăncezind între trupurile negre, ca de balene titanice, ale șlepurilor [...]. Barba Costa, de pe „Ernestina”, e un căpitan desprins din seria acelor pitorești personaje, pe care neasemănat de viu le-a zugrăvit Panait Istrati în Amintirile lui Adrian Zograffi [...].

Drumul la cafenea e scurt. Mesele orânduite în fața prăvăliei („Cafeneaua căpitanilor de șlep”) își așteaptă clientela cotidiană. Fiecare căpitan face pereche cu altul, la câte o măsuță. Cafegiul îi adastă pe fiecare, la ora hotărâtă, cu cafeluța-amară sau dulce, în filigeană ori ceșcuță, cu ceai ori rahat. Le știe Gheorghe tabieturile la toți! Îi primește pe cei doi, trăgând de un colț al mustăților lui mari. Se interesează de sănătatea lui capetan Iani, de pe „Clitemnestra”, apoi le aduce cafeluțele, cu caimac și-un pic de rom.

În cafenea se aud glasuri și râsete. Spiro descifrează în ziar vestea pe care întreg portul o știe încă de-aseară. Venizelos a murit (notă: Eleftherios Venizelos a fost un revoluționar elen și un om politic carismatic în perioada interbelică, premier al Greciei în perioadele 1910-1920 și 1928-1932). Și cum toți grecii din Brăila sunt venizeliști înfocați, faptul e comentat mereu.

- *Epèthane ke o kaimènos o Venizelos!*, dă din cap Spiro și caută privirile lui Costa (A murit și sârmanul Venizelos! - se talmăcește).

- *Theòs horèston!* (Dumnezeu să-l ierte!),

șoptește Barba Costa. Reportajul din *Elefteron Vima* (ziar grecesc - n.n.) se destramă în rostirea sacadată a glasului lui Spiro.

Împrejurul biliardului se mișcă trei siluete, nu prea obișnuite pe-aci. Pălăvrăgesc fără încetare, râd, ochesc bilele, trag și iar râd. Un secund de pe un vapor de călători, Panaitescu, roșu și slănin, istorisește celorlalți, un grec și-un român, una din aventurile lui de pe vas, într-una din călătoriile spre Turnu-Severin. E o întâmplare banală, dintr-o nuvelă din Kuprin, parcă. O duduie singură și sentimentală. O declarație de dragoste din partea lui. A invitat-o în cabină, unde are radio. Apoi, finalul erotic, descris în amănunțimi. Tacurile nu mai nimeresc, cu efect, bilele albe și roșii. Panaitescu asta, mare Casanova! Ha! Ha! Ha!...

- O fată, bre! Mmm! Ce știti voi, mă!

- Ha! Ha! Ha! He! He!

Râd gurile cu dinții galbeni de tutun, râd ochii nerușinați și sticloși.

- Ha! Ha! Ha!

* * *

Cu două mese mai încolo, șade singur, lângă paharul cu ceai în care lichidul s-a răcit, bătrânul capetan Manoli. Fața lui galbenă pare și mai palidă, pentru că Manoli e abătut. Spiro, care și-a întrerupt lectura despre înmormântarea lui Venizelos, la întrebarea cercetătoare a lui capetan Costa, îl lămurește. De-abia mai îndrăznește bietul Manoli să iasă în lume, de rușinea ce-a pățit-o! Caliopei, fata lui, bruna cea drăcoasă din banda în care se învârt și Areti (aici fața lui Spiro se-ntunecă puțin) i-a făcut lui Manoli mare rușine! A fugit cu unu din București, într-o noapte. Acum s-a întors și nici nu mai vrea să vină acasă. Stă numai pe la varietate-uri, în dancing-uri. E cu unu, un babalâc, unu care face politică. Ceasul rău! Săracu Manoli!

- Vre puști!... se răstește deodată, Spiro către un băiețuș de pe stradă. *Pane 'sto selèpi! Se zitài i màna-su!* (Fugi acasă! Te

caută mumă-ta!).

- *Ohi!* - (Nu vreau!), se strâmbă puștiul.

- *A, sihameno prâma!*... (Stricăciune mică!).

Și revenind la Caliopi, exclamă:

- *Ti Keratza, vre pedi-mu!* (Ce zgaibă, dom'le!).

- *Kani, lèi, emborio! Pende, exi scubrișes! Afto ine emborio?* (Cică face negoț! Cu cinci-șase scrumbii! Țasta e negoț?).

Exclamația izbucnește din adâncul sufletului unui domn binișor îmbrăcat, ras proaspăt, cu ochelari de baga. Gesticulează violent, ceea ce face ca toate privirile să se îndrepte spre el, curioase. E un angrosist care vine în toate după-amiezile să bea o

cafea și să stea un pic, la taifas, cu prietenii. Prăvălia lui e vis-a-vis, încărcată de butoaie de untdelemn și elies (măslina), lăzi cu lămâi, portocale și alte delicatessuri. Privirile comesenilor s-au retras pe ziare, între piesele de table sau ghiulbahar, pe cărțile de joc, împărțite ca pentru concină dreaptă.

În fața unei cafenele, la colțul străzii, grupuri de hamali, abătuți de ședere, de lipsuri. Au fețe pământii. Murmur de vorbă vine dinspre ei. Svon slab. Acasă nu e mâncare, copiii plâng, casa se dărăpănă, fetele se prostituează pentru pâine. Unii dintre ei au murit. S-au asvârlit în fața trenului ori s-au spânzurat.

- Patera! E glasul lui Dimitrachi.

- Ce este? Întreabă Barba Costa, trezit din gânduri, privind spre Dimitrachi, care a venit pentru întâia oară la cafenea.

Vestea e cu adevărat extraordinară: „Ernestinași” și „Ariadni” pornesc mâine spre Silistra. Casa lor de cereale a hotărât să aducă o încărcătură de orz. Orzul are prețul în urcare. Vecinii de la mesele dimprejur au ridicat capetele. Știrea face într-o clipă înconjurul cafenelei. Dimitrachi a vorbit prea tare.

În trupul lui Barba Costa sângele svâcnește! Începe iarăși călătoria în susul fluviului, de-a lungul porturilor, de-a lungul malurilor înverzite de sălcii! Gândul lui reface călătoriile (atâtea!), revede chipuri de cunoscuți și prieteni

Brăila Bridge

Neculai Marian MEGHERLICH

Victor este cel mai mic dintre nepoții mei. S-a născut și trăiește în Marea Britanie, dar părinții lui au avut grijă ca acasă să se vorbească românește. Așa că înțelege foarte bine limba română, numai că... rămâne englez. Și asta se vede în fiecare propoziție pe care o spune. De fiecare dată când veneau în vacanță la Brăila, aveam un ritual numai al nostru. Ne așezam în sufragerie și ne uitam la desene animate. De regulă, la Tom și Jerry. Cum Victor era prea mic să citească subtitrarea românească, eu îi citeam cu glas tare fiecare replică. Mă străduiam teribil. Schimbam vocile. Motanul vorbea grav. Șoarecele avea glas pițigăiat. Mai lipsea să fac și efectele sonore.

După aproape jumătate de oră de spectacol, Victor m-a privit foarte serios.

- Deda...

Așa îmi spune el. În rusă, „Deda” înseamnă bunic. Nu știe limba rusă, dar așa s-a obișnuit de când era mic.

- Da, Victor?

- De ce îmi citești cu glas tare?

- Pentru că filmul este tradus în românește, iar tu încă nu știi să citești românește.

M-a privit câteva secunde, cu răbdarea unui profesor care urmează să-i explice elevului ceva foarte simplu.

- Deda... Te chinui degeaba.

- Cum adică?

- Motanul și șoarecele vorbesc în engleză.

Am clipit.

- Și?

- Eu știu engleză. Nu trebuie să-mi traduci.

Au trecut câțiva ani. Victor crescuse.

Într-o zi am ajuns la Daniel, în Anglia. Stăteam pe terasa din spatele casei și beam liniștiți câte un ceai englezesc. Eu încercam să mă comport cât mai britanic cu putință, deși nici astăzi nu înțeleg cum pot oamenii să bea ceai cu lapte fără să se uite întâi dacă nu cumva s-a stricat laptele. Victor a venit lângă mine. Nu mai era copilul care se certa cu mine pe subtitrările lui Tom și Jerry. Era un băiețel curios. S-a așezat lângă mine și mi-a spus aproape conspirativ:

- Deda...

- Spune.

S-a uitat în stânga. S-a uitat în dreapta. Parcă urma să-mi divulge un secret de stat.

- Vreau să devin scriitor.

Nu cred că există o declarație care să bucure mai tare un bunic care scrie. M-am uitat la el și am zâmbit.

- Foarte bine.

- Chiar crezi?

- Sigur.

- Dar... nu știu să scriu.

- Detaliu fără prea mare importanță.

M-a privit nedumerit.

- Cum adică?

- Înainte să înveți să scrii trebuie să înveți să povestești.

Ochii i s-au luminat.

- Asta știu!

- Atunci ești deja pe jumătate scriitor.

A început să râdă.

- Și ce trebuie să fac?

- Povestește-mi ceva.

S-a gândit puțin.

- Pot să-ți povestesc cum mă joc eu cu Lego.

- Nu.

- De ce?

- Pentru că asta poți să-mi povestești și mâine.

- Atunci despre Minecraft?

- Tot nu.

- Despre școală?

- Nici asta.

Victor mă privea din ce în ce mai încurcat.

- Dar despre ce?

Atunci mi-a venit o idee. Nu voiam să aflu cât știe. Voiam să aflu dacă are imaginație. Și imaginația nu se verifică întrebând copilul ce a văzut. Se verifică întrebându-l ce poate vedea cu mintea. Tocmai se inaugurase podul peste Dunăre. Toată România vorbea despre el.

- Victor... Știi că la Brăila s-a construit un pod foarte mare.

- Știu.

- Scrie-mi o poveste despre el.

S-a încruntat.

- Nu pot.

- De ce?

- Pentru că nu l-am văzut.

Am scos telefonul. I-am arătat fotografiile. Filmări. Podul luminat noaptea. Vapoarele. Cablurile uriașe. Turnurile. Victor privea fascinat. După câteva minute mi-a înapoiat telefonul.

- Acum l-am văzut.

- Perfect.

- Tot nu pot.

- De ce?
- Pentru că nu am fost acolo.
Am început să râd.
- Asta nu contează.
El însă era foarte serios.
- Contează.
- De ce?
- Dacă spun că am fost... și n-am fost... nu înseamnă că mint?

Întrebarea m-a luat prin surprindere. Era una dintre acele întrebări pe care copiii le pun o singură dată, iar adulții le poartă în cap toată viața. Am rămas câteva secunde pe gânduri. Apoi i-am răspuns încet.

- Victor..
- Da?
- Știi cine sunt cei mai mari mincinoși din lume?

Ochii i s-au făcut mari.

- Cine?
- Scriitorii.

M-a privit îngrozit. Tăcea. Încerca să înțeleagă. Am continuat:

- Numai că există două feluri de minciuni. Unele îi păcălesc pe oameni. Altele îi fac să viseze. Scriitorii le folosesc pe cele din urmă. Ei scriu despre oameni care n-au existat. Despre orașe care nu există. Despre dragoni. Despre vrăjitori. Despre planete. Despre animale care vorbesc. Și culmea... noi îi credem. Victor asculta fără să clipească.

- Dar dacă nu s-a întâmplat... cum poate fi adevărat?

I-am pus mâna pe umăr.

- Pentru că un scriitor nu scrie despre ce vede cu ochii. Scrie despre ce vede cu imaginația. Iar imaginația este singurul loc unde adevărul și minciuna pot locui în aceeași casă fără să se certe.

Victor a tăcut aproape un minut. Apoi a ridicat capul.

- Asta înseamnă... că pot să scriu despre pod... chiar dacă n-am fost acolo?

- Ba, chiar trebuie.

- Și n-o să mint?

Am zâmbit.

- Nu. O să faci literatură.

Victor s-a ridicat hotărât.

- Atunci mă duc să mă apuc de treabă.

L-am privit cum urcă scările. După câțiva pași s-a întors.

- Dedă...

- Da?

- Dacă ies scriitor... înseamnă că și eu o să fiu un mincinos profesionist?

N-am mai rezistat. Am izbucnit în râs.

- Nu, băiete. O să fii un om care spune adevărul... inventând povești. Și să știi că asta este una dintre cele mai frumoase meserii din lume.

Victor a dispărut în camera lui. Nu l-am mai văzut aproape două ore. Din când în când îmi venea să merg să văd ce face, dar m-am abținut. Orice scriitor are dreptul la primul lui blocaj. Și la prima lui liniște. Pe seară a coborât foarte hotărât. Ținea în mână... nimic. Doar zâmbea.

- Gata.

- Ai scris?

- Nu.

- Ai uitat că trebuie s-o scrii?

M-a privit foarte mirat.

- Dedă... Tu ai uitat că eu încă nu știu să scriu românește?

Avea din nou dreptate.

- Corect. Atunci?

- Eu o să povestesc. Tu scrii.

Mi-am luat un caiet. Un pix. M-am așezat în fața lui.

- Sunt gata.

Victor și-a dres glasul. A închis ochii câteva secunde. După care a început solemn, ca un prezentator de știri de la BBC.

- Titlul.

- Spune.

- Brăila Bridge.

Foarte frumos. Sună mai bine decât Podul de la Brăila.

- De ce?

- Pentru că toate podurile importante au nume importante: London Bridge, Tower Bridge, Brăila Bridge.

Mi-am notat titlul fără să schimb o literă. Avea perfectă dreptate. Apoi a început povestea. Brăila Bridge de Victor Megherlich:

Vara trecută am fost cu tati în România. Acolo locuiește bunicul meu. El spune că stă la marginea orașului. Eu cred că orașul s-a oprit înaintea casei lui și după gard începe vacanța. Are o curte mare. Foarte mare. Atât de mare încât dacă bunica mă trimite după pătrunjel, până mă întorc mi se face iar foame. În grădină cresc foarte mulți pomi: meri, peri, pruni, cireși, caiși, piersici, gutui, viță-de-vie, mure, zmeură. Și încă vreo câțiva pomi pe care îi recunosc doar după fructe. Cel mai mult îmi place salcia. Este atât de mare încât dacă o îmbrățișăm toți patru... eu, mami, tati și bunicul... tot îi mai rămâne loc să rădă de noi. Bunicul mi-a promis când eram mic că îmi face o căsuță în copac. Acum spune că sunt prea mare. Cred că adevărul este altul. El a îmbătrânit înaintea mea. În schimb, mă lasă să mă urc în salcie. Acolo este vaporul meu. Când mă așez pe o creangă groasă, eu sunt căpitan. Când bate vântul... vaporul pleacă. Doar bunica spune că nu pleacă nicăieri și că o să-mi rup gâtul. Cred că bunicele nu văd marea. Ele văd numai copiii. De câțiva ani bunicul îmi povestea că la Brăila se construiește un pod uriaș peste Dunăre. În fiecare vară îl întrebam:

- Gata?

Și el răspundea:

- Aproape.

Mă gândeam că podurile cresc ca pepenii. Le trebuie timp. Anul acesta însă bunicul mi-a spus:

- Acum este gata.

Și am plecat să-l vedem. Am mers cu mașina. Tati conducea foarte încet. Cred că și lui îi plăcea podul. Podul era foarte înalt. Atât de înalt încât Dunărea

părea că s-a făcut mică. Vapoarele arătau ca niște jucării. Pescarii păreau furnici. Iar pescărușii zburau pe lângă noi de parcă și ei veniseră să vadă podul. Am deschis geamul. Vântul mirosea a apă. Și a vacanță.

- Victor... mi-a spus tati.

- Da?

- Știi obiceiul?

- Care?

- Dacă arunci un bănuț în apă te întorci.

Mi-a pus în palmă o monedă aurie. Am strâns-o tare. Mi-am pus o dorință. N-o spun că atunci nu se mai împlinește. Am aruncat bănuțul cât am putut de departe. Nu l-am văzut căzând în Dunăre. Dar am știut că într-o zi mă voi întoarce. Pentru că unele drumuri nu se termină. Ele doar iau o pauză.

Victor s-a oprit. Eu am ridicat privirea din caiet. Nu-mi venea să cred. Povestea avea șase ani. La fel ca autorul.

- Gata? l-am întrebat.

- Gata.

- Nu mai urmează nimic?

S-a gândit câteva secunde.

Apoi mi-a spus:

- Ba da. Scrie încă ceva. Am pregătit pixul. Victor a dictat foarte serios:

- Și dacă într-o zi o să construim un pod între Brăila și Londra... eu n-o să mai plec în vacanță. O să mă duc la bunicul cu bicicleta.

Am rămas nemișcat. Nu era doar o încheiere. Era o declarație de dragoste. Am închis caietul fără să spun nimic. Uneori, copiii scriu propoziții pe care adulții nu le mai pot scrie niciodată. L-am felicitat pe Victor. Nu exagerez

deloc când spun că eram mândru. Nu pentru că povestea era despre pod. Ci pentru că, pentru prima dată, îl văzusem inventând. Nu repeta. Nu copia. Nu povestea ce văzuse. Își construia propria lume. Am ieșit amândoi pe terasă. Daniel pregătise tradiționalul five o'clock tea. Englezii au multe obiceiuri ciudate, dar acesta mi-a plăcut întotdeauna. Dacă tot trebuie să rezolvi problemele lumii, parcă merg mai ușor cu o ceașcă de ceai în mână.

Stăteam de vorbă despre România. Cum se întâmplă aproape de fiecare dată, discuția a ajuns la podul peste Dunăre.

- E spectaculos, spunea Daniel.

- Este.

- Dar am citit că au apărut deja niște probleme la carosabil.

Am început să-i povestesc despre articolele apărute în presă. Despre asfalt. Despre rosturile de dilatație. Despre bucăți de beton desprinse din finisaje. Nu era nimic dramatic, dar, ca orice român, fiecare avea câte o părere tehnică. Vorbeam atât de aprins, încât nu observasem că Victor stătea pe un scăunel lângă noi și asculta cu foarte mare atenție. La un moment dat m-a tras ușor de mânecă.

- Deda... Pot să schimb finalul?

- La poveste?

- Da.

- De ce?

- Acum este mai bun.

Mi-am luat din nou caietul.

- Hai să-l lauzim.

Victor și-a dres glasul. A început exact

de unde terminase:

- Nu am văzut și nici n-am auzit cum bănuțul a căzut în Dunăre...

A făcut o pauză. Ne privea foarte serios. Apoi a continuat:

- Dar am auzit o bubuitură foarte tare.

- Și ce era? l-am întrebat.

Victor a ridicat din umeri. Foarte calm. Foarte englezește.

- Cred că bănuțul meu a nimerit podul.

Am izbucnit cu toții în râs.

Dar el nu terminase. A ridicat un deget, semn că mai urmează ceva.

- Sau... a spus după câteva secunde, ...poate că n-a fost bănuțul. Poate tocmai atunci a mai căzut o bucată de beton.

Am rămas câteva clipe fără replică. Daniel râdea. Eu râdeam. Victor nu. El era foarte mulțumit de observația lui tehnică. Și atunci am înțeles ceva. Nu numai că avea imaginație. Avea și instinct de autor. Știa că un final bun trebuie să surprindă. Și, dacă se poate... să mai dărâme și câte ceva. Măcar o bucată de pod. Am închis din nou caietul.

- Victor... Cred că ai talent.

- Atunci... pot să mă numesc scriitor?

- Aproape. Atunci când cititorul începe să creadă tot ce scrii... e bine să-l faci să râdă.

- Atunci am făcut bine cu bucata de beton. Dar... dacă se supără constructorii?

Am ridicat din umeri.

- Asta este problema lor. Tu ai scris literatură... despre Brăila Bridge.

ANA ASLAN

- membru al Academiei Române și inventator al Gerovitalului

Marian GHEORGHE

Cetățean de Onoare post-mortem al Brăilei, medic și savant de reputație mondială, al cărui nume este gravat pe Mausoleul lui Hipocrate din Larissa, Grecia, vorbitor al mai multor limbi, adulată de regi și președinți ai lumii și de milioane de pacienți deopotrivă, prof. dr. Ana Aslan își doarme somnul de veci în Cimitirul Bellu din capitală. Se spune că Elena Ceaușescu ar fi refuzat să-i îndeplinească ultima dorință, aceea de a fi înmormântată alături de mama sa, Sofia, cu preot și lumânări.

„Anna Vasilichia, fiica lui Mărgărit și a Sofiei Aslan” (cum este consemnat în actul de naștere păstrat la Arhivele Naționale - Brăila), armeni de religie gregoriană, s-a născut pe Strada Sfântul Nicolae din Municipiul Brăila, într-o familie înstărită, cu valențe intelectuale. Mai presus de orice, Ana Aslan a elaborat primul medicament creat anume să întârzie procesul de îmbătrânire, Gerovital. Au urmat tratamentele cu Gerovital H3, printre alții, Charles de Gaulle, Iosip Broz Tito, Nikita Hrușciov, John F. Kennedy, Indira Gandhi, Marlene Dietrich, Konrad Adenauer, Charlie Chaplin, Kirk Douglas, Pablo Neruda, Salvador Dali. Dar, așa cum se întâmplă, de multe ori, cu marile personalități ale lumii, prof. dr. Ana Aslan pare a fi uitată de orașul în care a văzut lumina zilei. Puțini sunt brăilenii care îi mai aduc, astăzi, un pios omagiu distinsei Ana Aslan, brăileanca apreciată în țară și în străinătate și care i-a uimit pe contemporani prin istețimea minții.

La sediul Serviciului Județean Brăila al Arhivelor Naționale se află registrul de stare civilă cu actul de naștere al viitoarei savante. „Anna Vasilichia” (numele de botez al brăilencei) s-a născut pe data de 1 ianuarie 1897, în casa părinților din strada Sfântul Neculai, fiind fiica lui Mărgărit Aslan, „proprietar, de națiune armeană, de fel din

orașul Focșani” și al Sofiei. A fost cel mai mic dintre cei patru copii ai familiei Aslan. Și, ca mai toate fetele de familie bună de la Brăila, Ana urmează cursuri particulare, la Colegiul Romascan din orașul nostru. Își pierde tatăl la vârsta de 13 ani și se mută la București, împreună cu familia.

Gerovitalul, un medicament miraculos

Între 1915 și 1922, Ana Aslan urmează cursurile Facultății de Medicină din București, cu toate că, la doar 16 ani, visa să ajungă pilot. Doctor în medicină cu teza „Studiul circulației periferice la om” (1924), brăileanca devine preparator la Clinica II din București, condusă de prof. dr. D. Danielopolu, care a îndrumat-o și i-a fost tot timpul alături. Ana Aslan a urmat o carieră strălucită și a avut o activitate didactică și spitalicească de excepție, la Spitalul Filantropia, Institutul Clinico-Medical al Facultății de Medicină din București, Clinica Medicală din Timișoara și Spitalul CFR. Din anul 1949, devine șeful Secției de fiziologie a Institutului de Endocrinologie din București. A fost punctul de plecare al carierei sale de

gerontolog.

În anul 1952, brăileanca Ana Aslan prepară vitamina H3 (așa-numitul Gerovital), produs farmaceutic cu acțiune în tratamentul fenomenului de îmbătrânire, precum și în bolile bătrâneții (ateroscleroză, vitiligo, sclerodermie etc.). Potrivit specialiștilor, miraculosul Gerovital se bazează pe descoperirea proprietății regeneratoare a troficității procainei aplicate în tratament cronic. La acea vreme, procaina în afecțiunile reumatice a fost experimentată cu succes în cazul unui student ținut la pat din cauza unei crize de artroză. În 1958, Ana Aslan începe prepararea produsului la scară largă și introducerea sa în circuitul farmaceutic. Concomitent, continuă cercetările într-un azil de bătrâni și evidențiază importanța novocainei în ameliorarea tulburărilor distrofice legate de vârstă.

Cu doi ani mai înainte, în 1956, inimoasa cercetătoare și-a prezentat descoperirile la Congresul European de Gerontologie din Germania, unde a fost privită cu oarecare scepticism. Până atunci, novocaina era cunoscută doar ca un anestezic ușor folosit de către stomatologi. Nu era lesne de acceptat că aici, în România, se află un adevărat „elixir al tinereții”, grație muncii inimoasei Ana Aslan.

Zeci de milioane de oameni tratați cu Gerovital H3

Ca să-și poată confirma rezultatele, prof. dr. Ana Aslan a organizat un program de cercetare masiv. Pentru o perioadă de doi ani, au fost recoltate probe de sânge de la peste 15.000 de persoane de pe întreg teritoriul țării. La experiment au participat nu mai puțin de 400 de doctori din 140 de clinici românești. Cei cărora li s-a administrat medicamentul erau sănătoși, dar îmbătrâneau. Unii primeau Gerovital H3, iar alții placebo, dar nimeni, în afară de doctorii care administrau medicamentele,

nu știa care a primit GH3 și care placebo.

Potrivit rezultatelor experimentului, 40% dintre cei care primiseră medicamentul Gerovital H3 își luaseră mai puține zile de concediu medical. În acea perioadă, o epidemie de gripă afecta țările din blocul comunist. Rata mortalității la cei care primiseră placebo era de 13%, iar la cei care primiseră Gerovital, doar 2,7%. Așa stând lucrurile, la scurt timp, Gerovitalul a fost brevetat în peste 30 de țări ale lumii, fiind considerat, inițial, drept un medicament... miraculos. Se știe, totodată, că are și o acțiune de echilibrare a sistemului nervos vegetativ, cu vizibile efecte de ameliorare a diverselor afecțiuni psihice.

Sub conducerea reputatei prof. dr. Ana Aslan, se înființează, în anul 1952, Institutul de Geriatrie din București, primul de acest fel din lume, al cărui mod de organizare a fost recomandat de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) pentru toate institutele similare. Ana Aslan a mai inventat (împreună cu B. Polovrăgeanu) noul produs geriatric Aslavital, brevetat și introdus în producție industrială în anul 1980.

Se spune că au venit la tratamentul contra îmbătrânirii Iosif B. Tito, Charles de Gaulle, Nikita Hrușciov, John F. Kennedy, Indira Gandhi, Marlene Dietrich, Charlie Chaplin, Kirk Douglas, Salvador Dali, Pablo Neruda și mulți alții. În doar opt ani, „vitamina tinereții” a adus României o faimă enormă, dar și venituri de 136 milioane de dolari, la nivelul anilor '60-'70. Totodată, peste 50 de milioane de oameni din toată lumea au folosit „cura Ana Aslan” cu fiole și pastile Gerovital H3, cu rezultate vizibile pentru fiecare caz în parte.

Brăileanca Ana Aslan,
cea mai de seamă
personalitate medicală
de dinainte de '89

Membru al Academiei Române încă din anul 1974, prof. dr. Ana Aslan s-a bucurat

de recunoaștere internațională, fiind, printre altele, membră a Academiei de Științe din New York, membră a Uniunii Mondiale de Medicină Profilactică și Igienă Socială, membră de Onoare a Centrului European de Cercetări Medicale Aplicative, membră în Consiliul de Conducere al Asociației Internaționale de Gerontologie, membră a Societății Naționale de Gerontologie din Chile și președinte al Societății Române de Gerontologie. În anul 1952, a primit Premiul internațional și medalia „Leon Bernard”, prestigioasă distincție acordată de Organizația Mondială a Sănătății, pentru contribuția adusă la dezvoltarea gerontologiei și geriatriei. A primit, de asemenea, „Merito della Repubblica” (Italia), fiind Cavaler al Ordinului Palmas Academica (Franța), Profesor Honoris Causa și Doctor Emerit al Universității Braganza Paulista, din Brazilia. Ana Aslan este, totodată, citată în Who's Who in America (1971), Who's Who in the World (1972), Who's Who of Women (1971), British Encyclopaedia (1974), Who's Who of Intellectuals (1976), The International

Men of Achievement (1976), International Biographical Association of England (1978).

Se spune că vorbea perfect franceza, germana și italiana și putea conversa foarte ușor în engleză, greacă, spaniolă și poloneză. Nu a uitat o clipă educația primită de la mama sa, Sofia, și de la dascălii Pensionului Romașcan din Brăila, orașul copilăriei. Prof. dr. Ana Aslan a fost, totodată, o femeie credincioasă, care purta mai tot timpul la ea icoana Maicii Domnului. A fost om de știință și medic, dar și o femeie extraordinară, care i-a uimit pe contemporani. A avut ca pacienți prinți, regi, președinți de state, șefi ai unor servicii secrete, actori, dar și oameni simpli. În schimb, Ana s-a ferit toată viața de medici, se lăsa foarte greu pe mâinile lor, ea fiindu-și propriul medic. A acceptat cu greu să fie operată de cancer de colon, de profesorul Mircea Setlacec, la Spitalul Elias din București. A fost operată și tocmai când se credea că totul va fi bine, fiind vorba de un cancer de colon în fază incipientă, mai puțin agresiv în cazul vârstnicilor, s-a petrecut tragedia. Prof. dr. Ana Aslan a fost operată din nou din cauza unei infecții cu bacilul Pocianic, luat din spital, dar infecția se răspândise în întregul ei abdomen.

Vineri, 20 mai 1988, după o săptămână de spitalizare la Spitalul Elias din București, trecea în neființă cea care a fost savant de renume mondial, prof. dr. Ana Aslan. Din cauza invidiei și a antipatiei pe care i-o purta, Elena Ceaușescu a refuzat să-i îndeplinească ultimele dorințe testamentare: înmormântarea cu preot, alături de mama și fratele său, în cripta Kalindero-Danielopolu, de la Cimitirul Bellu. A fost înmormântată fără preot și fără lumânări, într-un loc simplu, din același cimitir. Mai mult, ziarele vremii au primit ordin să nu publice niciun anunț sau necrolog despre decesul savantei, cu excepția unui mic ferpar dat de Institutul de Geriatrie din București. (G. Marian)

Festivalul Internațional al Muzicilor Militare

Programul ediției a XVII-a, Brăila, 7-9 august 2026

Vineri, 7 august 2026

• **08-08:30** – Afluirea muzicilor militare străine către Esplanada Dunării • **08:30-11:30** – Repetiții, show-uri individuale ale formațiilor străine (30 minute/formație), astfel:

1. Orchestra Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale Albania; 2. Orchestra de Suflători a Gărzii Naționale Bulgaria; 3. Muzica Militară a Comandamentului Suprem de Sprijin „Theseus” Atena; 4. Orchestra de Suflători a Gărzii Naționale a Republicii Letonia; 5. Muzica Militară a Reg. de Grenadieri și Infanterie Ușoară Olanda; 6. Muzica Militară a Garnizoanei Kaposvar Ungaria.

• **11-11:30** – Afluirea muzicilor militare din România către Esplanada Dunării • **11:40-12** – Defluirea muzicilor militare străine către locurile de cazare desemnate • **11:30-13:40** – Repetiții show-uri individuale ale formațiilor românești (30 minute/formație) astfel:

1. Muzica Militară a Academiei Forțelor Aeriene „Henri-Coandă” Brașov (11:40-12:10); 2. Muzicile Militare reunite ale Garnizoanelor Buzău și Focșani (12:10-12:40); 3. Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale București (12:40-13:10); 4. Muzica Militară a Academiei Forțelor Navale „Mircea cel Bătrân” (13:10-13:40);

• **Până la orele 14** – Sosirea și cazarea invitaților MAPN/IGMM; • **16-16:30** – Afluirea muzicilor militare din România către locurile publice în care vor concerta • **16:30-17** – Microrecitaluri instrumentale ale formațiilor românești participante (30 minute) astfel:

- **Piața Traian:** Muzica Militară a Academiei Forțelor Aeriene „Henri-Coandă” Brașov;

- **Parcul „Monument”:** Muzica Militară a Diviziei 2 Infanterie „Getica” Buzău;

- **Parcul „Caporal Mușat”:** Muzica Militară a Garnizoanei Brăila;

- **Parcul „Grădina Publică”:** Muzica Militară a Academiei Forțelor Navale „Mircea cel Bătrân”.

• **17-17:30** – Deplasarea șefilor de delegații/dirijorilor către Teatrul „Maria Filotti”; excepție 1 ofițer Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale • **17-17:30** – Defluirea muzicilor militare românești către locurile de cazare desemnate • **17:30-18** – Teatrul „Maria Filotti” (Sala „Oglinzilor”) - ședință tehnică • **18-18:30** – Afluirea Muzicii Reprezentative a Ministerului Apărării Naționale către scena de pe Esplanada Dunării • **18:30-19:30** – Probe de sunet la scena Esplanada Dunării - Muzica Reprezentativă a MAPN • **19-19:30** – Deplasarea șefilor de delegații/dirijorilor către Esplanada Dunării • **19:30-23** – Scena Esplanadei Dunării – Concert festiv de deschidere a celei de-a XVII-a Ediții a Festivalului Internațional al Muzicilor Militare, câte 30 de minute pentru fiecare

formație, astfel:

1. Muzica Reprezentativă a MAPN; 2. Orchestra de suflători a Ministerului Apărării Naționale Albania; 3. Muzica Reprezentativă a Forțelor Armate ale Republicii Letonia; 4. Muzica Reprezentativă a Gărzii Naționale Bulgaria; 5. Muzica Militară a Republicii Elene - Grecia; 6. Muzica Militară a Regimentului de Grenadieri și Infanterie Ușoară Olanda; 7. Muzica Militară a Garnizoanei Kaposvar Ungaria;

• **23-23:15** – Defluirea muzicilor militare către locurile de cazare desemnate;

Sâmbătă, 8 august 2026

• **08-08:30** – Afluirea tuturor participanților către Esplanada Dunării • **08:30-12:30** **Platou Esplanada Dunării** – Repetiție generală pentru festivitățile de deschidere/închidere a celei de-a XVII-a Ediții a Festivalului Internațional al Muzicilor Militare • **12:30-13** – Defluirea tuturor participanților către locurile de cazare desemnate • **12:30-13** – Repetiție individuală Drill Team Bg. 30 Gardă și Protocol „M. Viteazul” • **14-14:15** – Deplasarea șefilor de delegații/dirijorilor și a altor oficialități civile și militare către Esplanada Dunării • **18-18:15** – Deplasarea către parcare la Lidl (Barieră) • **18-18:15** – Constituirea blocului de paradă • **18:15-19:15** – Parada celei de-a XVII-a Ediții a Festivalului Internațional al Muzicilor Militare • **19:30-19:45** – Așezarea formațiilor în ordinea de intrare pentru festivitatea de deschidere • **19:45-20:15** – Festivitatea de Deschidere a celei de-a XVII-a Ediții a Festivalului Internațional al Muzicilor Militare • **20:15-22:30** – Prezentarea show-urilor muzicale ale formațiilor participante • **22:30-23** – Defluirea tuturor participanților către locurile de cazare desemnate;

Duminică, 9 august 2026

• **09-09:10** – Afluirea tuturor muzicilor către Piața Traian • **09:10-10:10** – Sesiunea foto cu oficialitățile (Piața Traian) • **10:10-10:40** – Teatrul „Maria Filotti” (Sala „Oglinzilor”) – ședință de decernare a Plachetei FIMM 2026 • **10:40-11** – Afluirea tuturor formațiilor către locurile de susținere a concertelor de promenadă • **11:30-13** – Susținerea de concerte individuale de promenadă, cu durata de 45 minute în locurile publice din municipiul Brăila, după cum urmează:

Brăila Mall:

11:30-12:15 - Orchestra de Suflători a Gărzii Naționale a Republicii Letonia; **12:15-13** - Orchestra Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale Albania;

Stațiunea Lacul Sărat:

11:30-12:15 – Muzica Reprezentativă a Gărzii Naționale Bulgaria; **12:15-13** – Muzica Militară a Academiei Forțelor Aeriene „H.Coandă”;

Piața Traian:

11:30-12:15 - Muzica Militară a Comandamentului Suprem de Sprijin „Theseus” Atena; **12:15-13** - Muzica Militară a Reg. de Grenadieri și Infanterie Ușoară Olanda;

Grădina Publică:

11:30-12:15 - Muzicile Militare reunite ale garnizoanelor Buzău și Focșani; **12:15-13** - Muzica Militară a Academiei Forțelor Navale „Mircea cel Bătrân”.

Parcul „Monument”:

11:30-12:15 - Muzica Militară a Garnizoanei Kaposvar Ungaria; **12:15-13** - Muzica Reprezentativă a MAPN;

Parcul „Caporal Mușat”:

11:30-12:15 - Muzica Militară a Garnizoanei Brăila; **13-13:15** – Defluirea tuturor participanților către locurile de cazare desemnate; **18:15-18:45** – Deplasarea muzicilor militare participante către Esplanada Dunării; **19-21:30** – Prezentarea show-urilor muzicale ale formațiilor participante;

21:30-22:10 – **Festivitatea de Închidere a celei de-a XVII-a Ediții a Festivalului Internațional al Muzicilor Militare (torțe și artificii de scenă).**

Mitela și Lache

Se spune că „meseria este brătară de aur”. Că este așa, o dovedesc doi dintre colegii noștri de asociație, care au în spate mai bine de jumătate de secol de experiență. Ultimii ani, cei mai frumoși din viață, și i-a petrecut la frizeria de la subsolul Palatului Pensionarilor, de pe Strada Nicolae Bălcescu nr. 10 - sediul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila. Nu e de mirare că fac coadă brăilenii cu tample albe la frizeria lui „Nea Lache” și la salonul de coafură al „Doamnei Mitela”, mai ales că prețurile sfidează orice concurență. Și nu doar pensionarii pot beneficia de serviciile acestor profesioniști, „veterani” ai breslei frizerilor din Brăila. Poate veni aici oricine dorește să se tundă sau să-și aranjeze părul pe bani puțini.

Acești „veterani” ai meseriilor atât de căutate odinioară - frizerul **Lache Curte** și coafeza **Dumitra Munteanu**, știută ca „Doamna Mitela” -, împart același spațiu, la care ajungi coborând scările Palatului Pensionarilor „Ana Aslan”, direct din curte.

E mai tot timpul coadă la salonul celor doi profesioniști, care-și exercită meseriile într-un spațiu amenajat cu gust, având toate dotările unui salon modern. Diferența este că aici prețurile sunt reduse la jumătate.

„Doamna Mitela” a absolvit școala de ucenici în anul 1968 și a lucrat la Cooperativa „Igiene” mai bine de 43 de ani. Din anul 2017, lucrează la salonul de coafură de la CARP „Ana Aslan” Brăila. E coafeză de peste 55 de ani, dar e la fel de pasionată de meseria pe care-o practică ca nimeni alta. Brăilencele care-i trec pragul sunt încântate de prestația sa, fie că le face „permanent”, șuvițe sau le vopsește părul.

Lache, colegul „Doamnei Mitela”, a terminat ucenicia tot la Cooperativa „Igiene”, cu un an mai înainte. Pasionat de fotbal și mereu cu zâmbetul pe buze, „Nea Lache” face frizerie din anul 1967 și e la fel de plin de energie ca acum 50 de ani. A lucrat, prima dată, la frizeria de pe Bolintineanu și s-a pensionat de la frizeria de vizavi de Gara CFR. Îl cunosc mai toți seniorii urbei, pentru că, de 16 ani, Lache e frizer la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila și a tuns sute, chiar mii de oameni. Exuberant, „Nea Lache” păstrează ceva din farmecul Brăilei de altădată, când meseriași chiar știau meserie și se pricepeau de minune să-și atragă mușterii. **(Marian GHEORGHE)**

Lumea se amuză

O soție vine acasă seara târziu, cu o zi mai devreme după ce fusese plecată într-o călătorie de afaceri și deschide încet ușa de la dormitor. De sub pătură ea vede ieșind patru picioare în loc de două. Se întinde după bâta de baseball și începe să lovească cu sete pătura.

După ce termină se duce în bucătărie să se răcorească cu un pahar de vin.

Când intră în bucătărie îl vede pe soțul său citind o revistă.

„Bună dragă!” spune el... „Părinții tăi au venit în vizită și i-am lăsat să stea în dormitorul nostru. I-ai salutat și tu?”

😊😊😊😊😊😊😊😊

Stăpânul aduce un nou cocoș, tânăr, pentru a-l înlocui pe cel bătrân. Imediat acesta se dă la găini. Cocoșul bătrân:

- Hai să facem o înțelegere. Fugim 3 ture în jurul cotețului și dacă mă prinzi, toate găinile sunt ale tale. Bun?

- Bun.

Tocmai când era să-l ajungă cel tânăr, apare stăpânul care-l înșfacă spunând cu năduf:

- Fir-ar al dracului, e al 10-lea care-i homosexual!

SOLUȚIILE la jocurile din pag.32

• **Dezlegarea careului**
„**BUCĂTĂRIE**”: SALATIERA - APARE - VARA - TESE - ZAHAR - ATINSA - APT - RI - ACRIT - I - SC - AZI - IS - BATOZA - UNT - LN - GUVIZI - ITA - TARAMA - DAMNAT - TAR.

• **Dezlegarea integralei**: O - G - ACERB - OPIU - ALO - T - I - E - ISCA - INELUS - AD - EDEM - ASA - OP - VIDRE - UTILE - IS - FIR - ACONT - ZEI - ARSA - HAMBURGER - BORS - IAC - LILIA - LI - LOC - BLAT.

• **Dezlegarea metagramei**: cuvântul sugerat de imagine este CĂINI, după care, prin introducerea literei V în locul literei C și anagramare rezultă cuvântul NAIVI.

• **Răspunsul la testul IQ**: cuvântul explicativ pentru CHIBIȚ este la punctul b) un băgăcios.

• **Soluția la monoverbul**
APARE: A-CU-M-U-LA-T-ORI.

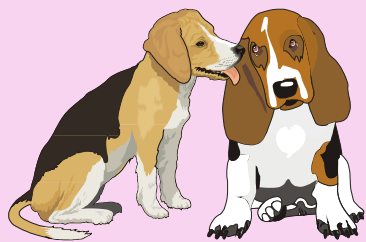
• **Perspiciacitate**: Se pun pe talerele balanței câte trei bile. Dacă este echilibru la o a doua cântărire se află bila care-i mai grea din cele două lăsate de o parte. Dacă balanța se înclină, între cele trei este bila mai grea. A doua cântărire este cu doar două bile...

VERTICAL: 1) Cuțit pentru spart oase - Strachină 2) Mâncare atractivă la consumat 3) Fricoși - Încheie un pact! - În ramă! 4) Loc de dispută sportivă - Finalul drogului! 5) La catete de două ori! - Mâncare cu zeamă groasă 6) Verdețuri spuse altfel 7) Prima femeie - Cămașă rustică (pl.) - Caier! 8) Lucru fără importanță - Tocit 9) Arab (pop.) - Locul iubirii 10) Așa ar putea fi considerat un bucătar foarte iscusit - La mărar de două ori!

NEȘTIUTORI

Cxxxx - xxxVx

TEST IQ:

Cine găsește soluția în 15 secunde are un coeficient de inteligență 7 pe o scară de 10.

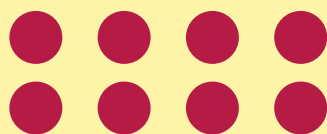
MONOVERB

APARATE

$$\mathbf{AMU}^T \mathbf{x}^{(11)}$$

Perspicacity

Opt bile sunt identice, însă doar una este mai grea. Cum puteţi afla care este aceea doar din două cântăriri pe o balanţă cu două talere si fără greutatei?

CETATEA

Prof. Neculai BĂCANU

Bătrânul fluviu curge ostenit.
Cetatea doarme-n gânduri scufundată.
Spre Bărăgan vâslesc neconținut
Doar amăgiri ce răstignirea-și poartă.

Pe câmpul orb cumpăna poartă-n cer,
Fântâna rătăcită din baladă.
Cetatea cerne fire de mister
În vis, doar sfinții izbutesc s-o vadă.

E noapte-n timp și noapte-n gând.
Străzile dorm în străine veșminte.
Se-aud cai, sălbatic pe câmp alergând.
Cetatea visează în oarbe cuvinte.

Ce taină de ziduri surpate-n amurg,
Ce oameni flămânzi de uitare!
În umbra salcâmului visele curg
Iar Dunărea, Dunărea doare !

În tainice hrube iatagane sticlesc,
Ogoare vestesc zvon de pluguri.
Iele-n adâncuri pescari amăgesc,
Râul își poartă pribeag ape tulburi.

În trestii lumina suspină arzând,
Bărăganul își deapănă zarea.
Cetatea se surpă în suflet și-n gând,
Doinindu-și etern destrămarea.

